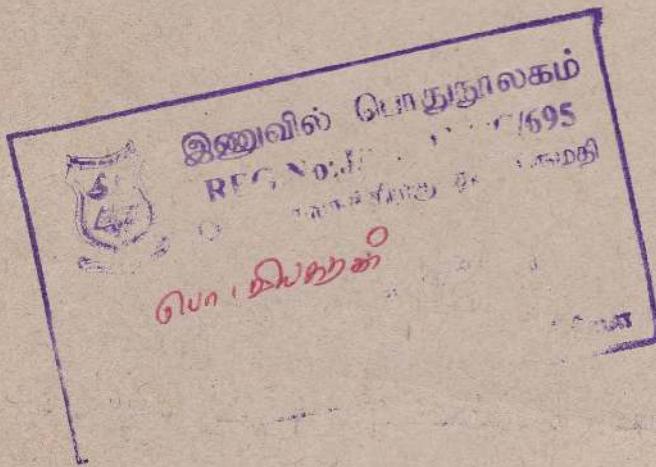

இருபது வருடங்களின்
மின் தாய் நாட்டிறக்குத்
தப்பிய கைத்தின் கதை

தினமுடு தென்றி திருவள்ளாந்தர்
28 மேசி 1969
ஏந்டிப் - I

813
894.8113
P 113
R

இருபது வருடங்களின் பின் தாய் நாட்டுக்குத் தப்பிய கைதியின் கதை

இலங்கையில் நடந்த ஓர்
உண்மைக் கதை

எம். பாலகிருஷ்ணன்

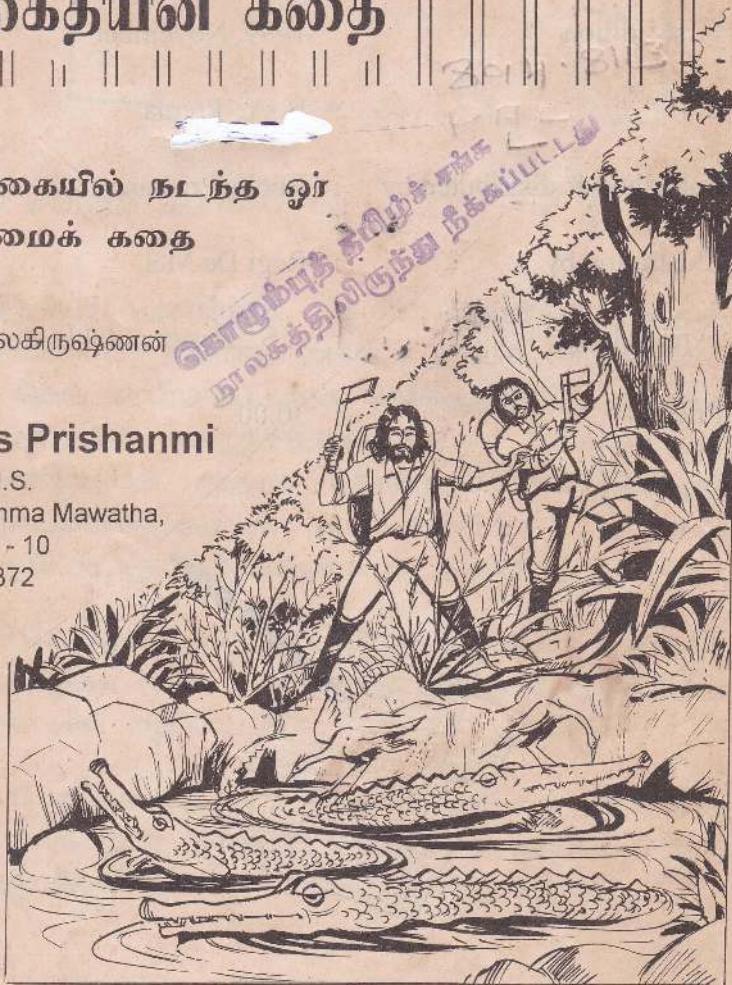
Books Prishanmi

33'B' N.H.S.

Siri Dhamma Mawatha,

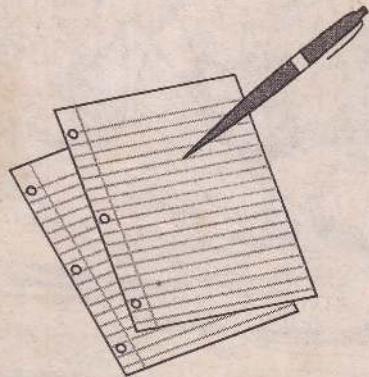
Colombo - 10

Tel : 677372

IRUBATHU VARUDANGALIN PIN
THAI NATTUKU THAPPIYA
KAITHIYIN KATHAI

Author : M. Balakrishnan
First Edition : 1999, November
(C) : B. A. Prema
Published & distributed by : Books Prishanmi
Illustration by : Regi De Mel
Type Setting : A.S. Desktop Publishing Centre
Price : 30.00

இன்னுவில் பொதுநாலகம்

REG.No:J/V/C/43/CC/695

பொதுநாலகத்திற்கு திரு/திருமதி

இன்னுவில் பொதுநாலக அமைச்சர்

பொதுநாலகம்

புயலில் சிக்கும் கப்பல்

இந்தியத் துறைமுகம் மசலிப் பட்டணத்தில் கப்பல் “ஏண்” நங்கரமிட்டு நிற்கிறது. அதன் உச்சியில் பிரித்தானியத் தேசியக் கொடி கம்பீரமாகப் பறந்து கொண்டிருக்கிறது. கப்பலின் மேற் தளத்தில் கப்பற்தலைவன் நொக்ஸ் அலை பாடும் கடலை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். இன்னும் ஓரிரு நாட்களில் கப்பல் தாய் நாட்டுக்குத் திரும்பப் போவதையிட்டு, நொக்ஸ் மகிழ்ச்சியடைந்தான்.

1657ம் ஆண்டு ஐனவரி 21ம் திகதி இந்திய கரையோர வியாபாரத்திற்குக் கப்பல் ‘ஏண்’ வந்தது. அது வந்து இப்பொழுது இரு வருடங்கள் ஆகிவிட்டன.

கப் பற் தலைவன் நொக்ஸ் கப் பலுக் குள் திரும்பிப்பார்க்கிறான். தனது 19 வயது மகன் ரோப்ட் நொக்ஸ் ஏதோ ஒரு வேலையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறான்.

எதிர் பாராத விதமாக கடலில் புயல் வீச்கிறது. கடல் கோபங் கொண்ட யானையைப்போல் கொந்தளிக்கிறது. கடலையும் கப்பலையும் இலாவகமாகக் கையாளத் தெரிந்தக் கப்பற் தலைவன், உடனே நடவடிக்கைகளில் இறங்குகிறான். நோக்ஸ் மாலுமிகளுக்குப் பாய்மரத்தை வெட்டிவிடும்படி கட்டளை இடுகின்றான். மாலுமிகள் காற்றுடன் போராடி, பாய்மரத்தை வெட்டிச் சாய்க்கின்றனர். சற்று நேரத்தில் புயல் அடங்கி, கடல் அமைதி கொள்கிறது.

கப்பலின் பாய்மரம் வெட்டப்பட்டதால், இங்கிலாந்து செல்லவிருந்த கப்பல் தாழதிக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. பாய்மரம் பழுது பார்க்கப்படும் நேரத்தில், இந்தியப் புடவைகளைக் கப்பலில் ஏற்றி அவற்றை இலங்கைக் கரையில் விற்பனைச் செய்வதற்கு

உத்தரவு வந்தது.

இதன்படி புதைவகள் மற்றும் சரக்குகளுடன் கப்பல் இலங்கையில் கொட்டியாரம் கரையை வந்தடைகிறது. கப்பலில் இருந்த இந்திய வியாபாரிகள் புதைவகளை விற்பதற்குக் கரைக்கு எடுத்துச் சென்றனர். ஆங்கிலேயர் கரைக்குச் செல்வதற்குத் தயங்கினர். பின் மெது மெதுவாக இறங்கித் தமக்குத் தேவையானப் பொருட்களைக் கரையில் இருந்து பெற்றுக் கொண்டனர்.

இணைவில் பொதுநூலகம்
REG.No:J/VC/43/CC/695
பொதுநூலகத்திற்கு நிறு/திருமதி

அவர்கள் நன்கொண்ட அளித்தது
திகதி.....

எழுதியவர்களை

கப்பலுக்கு வந்த திமர் கடிதச் செய்தி

இங்கிலாந்து கப்பலொன்று வந்து நிற்பதை அறிந்த கண்டி அரசன் ஐயம் கொண்டான். எனவே, அவன் திசாவ என்னும் ஊர்த்தலைவனைக் கப்பல் வந்திருக்கும் நோக்கம் பற்றி அறிந்து வந்து தெரிவிக்குமாறு கட்டளையிட்டான்.

திசாவை கரைக்கு அண்மையில் உள்ள ஊருக்கு வந்து கப்பலுக்குத் தூதுவன் மூலம் செய்தியொன்றை அனுப்பினான். திசாவையின் தூதுவன் கப்பலை வந்தடைந்ததும், நொக்ஸ் மரியாதையுடன் அவனை வரவேற்கிறான். அரசனின் விசேட கடிதமொன்று, கப்பற் தலைவனுக்குக் கையளிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது, எனவே, தன்னை வந்து சந்திக்கும் படி திசாவை கப்பற் தலைவனுக்குச் செய்தியனுப்பியிருந்தான்.

திசாவையின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி, நொக்ஸ் தனது

மகன் ரொபட் நொக்கையும் ஆங்கிலேய வியாபாரியான லவ் லேண்டையும் கரைக்கு அனுப்பி வைத்தான்.

இவர்கள் இருவரையும் சந்தித்த திசாவை தந்திரமாகப் பேசினான்; கப்பலில் வந்திருப்போருக்கு, உதவி செய்யவே, தன்னை அரசர் அனுப்பியுள்ளார். அத்தோடு தன்னிடம் உள்ள அரசனின் செய்தி தாங்கிய கடிதத்தைக் கப்பற் தலைவனிடம் தானே நேரடியாகக் கையளிக்க வேண்டுமெனக் கூறினான்.

இதற்கு வியாபாரி “லவ்” லேண்ட் “கப்பற் தலைவன் கப்பலை விட்டு இவ்வளவு தூரம் வருவது கடினம், நீங்கள் கரைக்குச் சற்று அருகில் வந்தால், கப்பற்தலைவனுக்குத் தங்களைச் சந்திப்பதில் வசதியாக இருக்கும் என்று கூறினான். இதற்கு திசாவை இணங்கினான்.

திசாவை வந்திருந்த இருவரையும் தங்களுடன் விருந்தாளியாகத் தங்கும்படி வேண்டிக் கொண்டான். திசாவையின் சொல்லைத் தட்ட முடியாததால் அவர்கள் இணங்கினர். அவர்கள் இருவரும் ஒரு வீட்டில் தங்க வைக்கப்பட்டனர். அதே நாள் பின்னேரம் மீண்டும் திசாவையிடம் இருந்து இருவருக்கும் செய்தி வந்தது. அதில் கப்பற் தலைவனுக்குச் சில பரிசுகள் அனுப்பப்படவுள்ளதால், ஏதும் செய்தி அனுப்பவிருந்தால் தரும்படி கேட்கப்பட்டிருந்தது.

தங்களைக் கப்பலுக்கு அனுப்பாது, தங்களிடம் செய்தி கேட்பதை இட்டு வியாபாரி லவ் லேண்டுக்கு ஜயம் ஏற்பட்டது.

எனவே, லவ் லேண்ட் தனது செய்தியில், எக்காரணம் கொண்டும் கப்பலை விட்டு இறங்க வேண்டாமென்று கப்பற் தலைவனுக்கு அறிவித்தான். ஆயினும் அக் கடிதம் கப்பற்தலைவனுக்குக் கொடுக்கப்படவே இல்லை, என்பது பின் அறியப்பட்டது.

ஈடு கூறியிருப்பதும் மாற்றியிருப்பதும் என்று சொல்
கொண்டுள்ள பொழுது கூறுவது பிழையாக

உருவாக்குவது நன்றாக முறையில்லை என்றால்
மீண்டும் நீதி தொகையிலிருந்து கிடைக்க விரும்பும்
நான் கூறுவது கூறுவது முறையில்லை என்று கூறுவது
உருவாக்குவது பொழுது கூறுவது முறையில்லை என்றால்
உருவாக்குவது கூறுவது கூறுவது முறையில்லை என்றால்

சென்ற மகனை எதிர்பார் த் துத் தந் தை கரையில் காத்திருக்கிறார்.

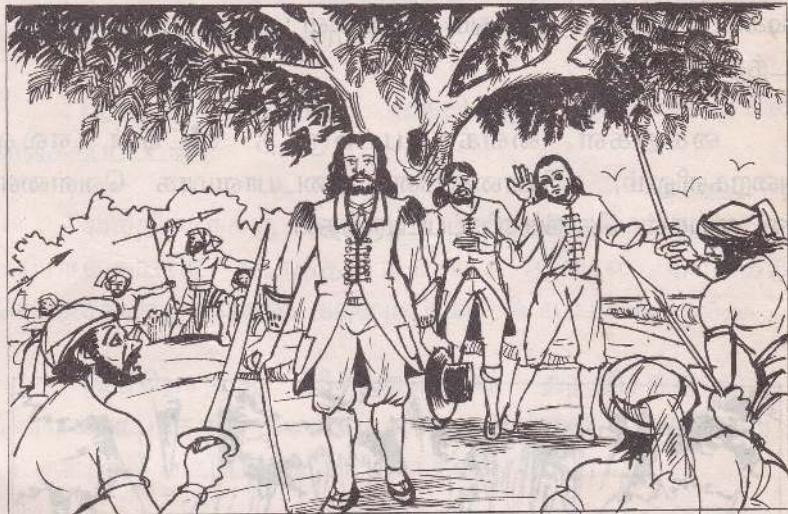
திசாவையின் ஆட்கள் கப்பலுக்குப் பரிசுப் பொருட்களைக்
கொண்டுவந்தனர். நல்லவகைப் பழங்கள், உணவுப் பொருட்கள்,
இறைச்சிக்கான கால்நடைகள் ஆகியன கொண்டு வரப்பட்டன.

கப்பற் தலைவனின் மகனும் வியாபாரி லவ் லேண்டும்
கப்பலை நோக்கி வருகிறார்கள். எனவே, அவர்களைச்
சந்திப்பதற்குக் கரைக்கு வரும்படி கப்பற் தலைவனுக்கு அழைப்பு
விடுக்கப்பட்டிருந்தது.

எது வித சந்தேகமும் கொள்ளாத கப்பற் தலைவன்
படகொண்றில் சில மாலுமிகளுடன் கரைக்கு வந்தான். கரையில்
இருந்த புளியமரமொன்றின் அடியில் மகனின் வருகைக்காக

நொக்ஸ் காத்திருந்தான்.

இப்புளியமரம் கிழக்குமாகாணத்தின் முதூரில் இன்றும் காணப் படுகிறது. இது நொக்ஸ் புளியமரம் என அழைக்கப்படுகிறது.

மரத்தடியில் எதுவித இடரையும் எதிர் பார்த்திராத நொக்கைத் திட்டரென சில படையாட்கள் குழந்து கொண்டனர். அவர்கள் ஆயுதங்களைக் கொண்டிருந்தார்கள். நிராயுதப் பாணிகளான கப்பற் குழுவினரால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. சுதேசிய படையாளிகள் கப்பற் தலைவரையும் சகாக்களையும் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவெந்திருந்தனர்.

கைது செய்யப்பட்ட ஆங்கிலேயர் நாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்பட்டனர். கப்பற்தலைவன் கீழைத்தேய வழக்கப்படி மரியாதையாகப் பல்லக்கில் தூக்கிச் செல்லப் பட்டான்.

திசாவை கப்பற்தலைவனை அவரது மகன் ரோப் நோக்கம் மற்றவரும் இருக்கும் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லுமாறு கட்டளையிட்டான். இவ் ஆங்கிலேயர்கள் கைதிகளாக பிடிக்கப்பட்டிருந்த போதும் அவர்கள் நல்ல மரியாதையுடன் நடத்தப்பட்டனர்.

கைதிகள் வைக் கப்பட்டிருந்த வீட்டின் எல் லா அறைகளிலும், மரியாதையின் அடையாளமாக வெள்ளளப் புடைவைகள் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன.

அடுத்த நாள் தமது தலைவனுக்கு நடந்ததை அறியாத மாலுமிகள் சிலர், மேலும் பாய்மரங்களைப் பழுது பார்ப்பதற்காக, மரங்களை வெட்டிக் கொள்வதற்கு கரைக்கு வந்தனர். இம்மாலுமிகளையும் கண்டிப் படையாளிகள் குழந்து கொண்டனர். ஆனால், இம் மாலுமிகள் தமது தலைவனைப் போல் அல்லது, தமது எதிர்ப்பைக் காட்டினர். ஆயினும், இவர்கள் அடக்கப்பட்டு கைது செய்யப்பட்டனர். இம்மாலுமிகள் கயிற்றினால் கட்டப்பட்டு நாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்பட்டனர்.

புதிதாக பிடிக்கப்பட்ட கைதிகளும் ஒரு வீட்டில் சிறை வைக்கப்பட்டனர்.

கைதிகளுக்கு நல்ல உணவு வழங்கப்பட்டதுடன் மரியாதையாக நடாத்தப்பட்டனர். ஆனால் தப்பித்துச் செல்லாதவாறு காவல் கடுமையாகப் போடப்பட்டிருந்தது.

இப்பொழுது திசாவையின் தந் திரத் தால் 18 வெள்ளையர்கள் பிடிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அத்தோடு 2 படகுகளும் கைப்பற்றப் பட்டிருந்தன.

இரண்டாவது கட்டமாக திசாவை கப்பலைக் கைப்பற்றுவதற்குத் திட்டமிட்டான். எனவே அவன் மேலும் தந்திரத்தைக் கையாண்டான்.

கண்டி அரசன் சில பரிசுகளை இந்தியாவில் உள்ள ஆங்கில அரசுக்கு அனுப்புவதற்கு உள்ளார். அவற்றை அவர் கப்பற்தலைவன் மூலம் அனுப்புவதற்கு விரும்புவதாலேயே, அவர்கள் தங்க வைக்கப்பட்டுள்ளனர். மேலும், கப்பல் தற்பொழுதிருக்கும் இடத்தில் அதற்குப் பாதுகாப்புத் தேவை.

எந்த நேரத்திலும் டச்சுப்படை வந்து கப்பலுக்குத் தீயிடலாம். அல்லது கப்பலைக் கொள்ளையிட்டுச் செல்லலாம். எனவே, கப்பலை மகாவலிக் கங்கைக்குக் கொண்டுவந்து நங்கூரமிடுவது நல்லது என திசாவை கூறினான்.

இப்பொழுது திசாவையைக் கப்பற்தலைவன் நம்பவில்லை. கப்பற்தலைவன் நோக்கம் தந்திரத்துடன் செயற்பட்டான். நோக்ஸ் திசாவையின் பேச்சை நம்புவது போல் நடித்தான். எனவே கப்பற்தலைவன் “நான் கப்பலுக்கு உடனடியாக திரும்பாவிட்டால், அல்லது செய்தியொன்றையேனும் அனுப்பாவிட்டால் கப்பல் என்ன விட்டு விட்டுச் சென்று விடும்” என்று கூறினான். இதற்குத் திசாவை கப்பற் தலைவனைச் செய்தியொன்றைக் கப்பலுக்கு அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்தான்.

இரு ஆங்கில மாலுமிகளுடன் சுதேசிய படையாளிகள் இரு படகுகளில் கப்பற் தலைவனின் செய்தியை கப்பலுக்கு எடுத்துச் சென்றனர்.

கப்பற்தலைவன் தனது செய்தியில் பின் வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தான். “கப்பலை ஆற்றுக்குள் கொண்டுவர வேண்டாம். அதற்குப் பதிலாக கப்பலின் பாதுகாப்பினைக் கூட்டவும். செய்திகளைக் கொண்டுவரும் சுதேசிய படையாளிகளை மரியாதையாக நடத்திக் கரைக்கு அனுப்பவும். ஆனால், எமது இரு படகுகளைச் சுதேசிகள் கைப்பற்றியளதால், அவற்றுக்குப் பதிலாக இரு படகுகளையும் பிடித்து வைத்துக் கொள்ளவும்.

சுட்டிச் சென்ற ஆங்கிலேய மாலுமிகள் மீண்டும் கரைக்கு வரவில்லை. திசாவை எதிர் பார்த்தவாறு கப்பலும் கரைக்கு

வரவில்லை. திசாவை கப்பற்தலைவனை அழைத்து விளக்கம் கேட்டான். அதற்கு கப்பற்தலைவன், தான் கைதியாக பிடிக்கப்பட்டிருப்பதால் தனது கீழ்ப்பணியாளர்கள் தனது கட்டளைகளுக்குப் பணியாதிருக்கலாம், எனக் கூறினான். கப்பல் தலைவன் கப்பலுக்குத் திரும்புவதில் குறியாக இருந்தான். திசாவை கப்பலைக் கைப்பற்றுவதற்குத் தந்திரம் செய்தான்.

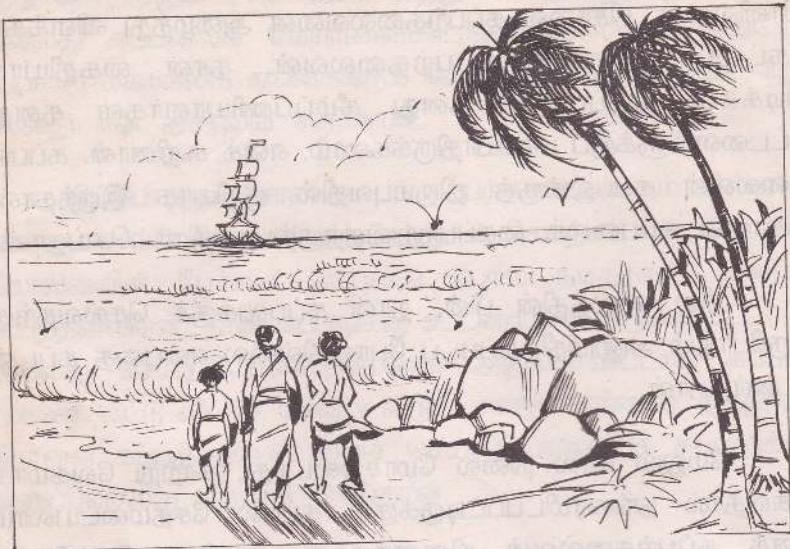
சில காலத்தின் பின், தான் கப்பலுக்குச் செல்வதற்கு ஒருபோதும் அனுமதிக்கப்படப் போவதில்லை என்பதை கப்டன் உணர்ந்தான்.

மேலும் கால நிலை மோசமடைந்து, காற்று வேகமாக வீசுவதால் நங்கூரமிடப்பட்டிருக்கும் கப்பல் சேதமடையலாம் எனக் கப்பற்தலைவன் நினைத்தான். எனவே, இறுதியாக கப்பற் தலைவன் கப்பலுக்குச் செய் தியோன் றை அனுப்பிவைத்தான். தனது உதவி அதிகாரியான ஜோனுக்குக் கீழ்வறுமாற்று செய்தியை அனுப்பினான். “உடனடியாகக் கப்பலின் தலைமைத்துவத்தை ஏற்று, கப்பலை இந்தியா நோக்கிச் செலுத்தவும். கப்பலை எப்படியேனும் காப்பாற்றிக் கொள்ளவும்.”

இங்கு கப்பற்தலைவன் நோக்ஸ் தனது உயிரையும் மதிக்காது கப்பலைக் காப்பாற்றும் துணிச்சலுடன், செயற்பட்டான்.

கப்பல் ‘ஏண்’ தனது தலைவனுடன் 16 ஆங்கிலேய சகாக்களை இலங்கைக்கரையில் கைதிகளாக விட்டு விட்டு இந்தியா நோக்கிப் பயணப்பட்டது.

2009 - 1

தந்தையின் புதைகுழியை மகனே தோண்டும் நிலை

கப்பல் கண் டிப் படையாளிகளிடம் இருந்து தப்பித்துவிட்டதால், கப்டன் நொக்கம் சகாக்களும், தாங்கள் இம்சிக்கப்படலாம் என நினைத்தனர். ஆனால், அவர்கள் தொடர்ந்தும் மரியாதையாகவே நடாத்தப் பட்டனர். பின் கப்பற்தலைவனுடன் இரு மூன்று பேர்கள் பிரித்தெடுக்கப்பட்டு வேறு வேறாக தங்க வைக்கப்பட்டனர். கைதிகள் கூட்டுச் சேர்ந்து தப்பிக்கலாம் என்னும் அச்சமே இதற்குக் காரணம்.

இது இவ்வாறிருக்க, தன்னை வந்து சந்திக்கும்படி அரசனிடமிருந்து திசாவைக்குக் கட்டளை வந்தது. எனவே, வெளிநாட்டுக் கைதிகளை மேலும் நாட்டுக்குள் எடுத்துச் செல்லுமாறு கட்டளையிட்டுவிட்டுத் திசாவை தனது

பரிவாரங்களுடன் அரசனைக் காணக் கண்டிக்குச் சென்றான்.

சில வாரங்களின் பின் சிறிய ஆயுதப்படையொன்று கண்டியிலிருந்து வந்தது. இவர்கள் அரசனின் கட்டளைப்படி கைதிகளைத் தலை நகரத்துக்கு அழைத்துச் செல்வதற்கு வந்திருந்தனர்.

அடுத்தக் கப்பல் வந்ததும், கைதிகள் விடுதலை செய்யப்பட்டு அதில் அனுப்பப்படுவார்கள், அடுத்தக் கப்பல் வருமட்டுமே அவர்கள் தங்க வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள், எனக் கைதிகள் யாவருக்கும் கூறப்பட்டது. ஆயினும் ஆங்கிலேயர் சுதேசிகளின் இப்பாசாங்கு வார்த்தைகளை நம்பவில்லை.

அரசன், கைதிகளுக்குக் கெடுதிகள் செய்ய வேண்டாமென்றும் அவர்களின் உடைமைகள் எவற்றையும் எடுக்க வேண்டாமென்றும் படையாளிகளுக்குக் கட்டளையிட்டிருந்தான்.

கைதிகளின் நடைப்பயணம் தலை நகரான கண்டியை நோக்கிக் கிளம்பியது. கைதிகள் தாம் விரும்பியவாறு, மேதுவாக நடப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். அத்தோடு பரிவுடன் நடாத்தப்பட்டார்கள்.

படையாளிகள் கைதிகளை அடர்ந்த காடுகளின் ஊடாக அழைத்துச் சென்றனர். இப்பயணத்தின் போது இரு நாட்களுக்கு ஒரு முறை கைதிகளுக்கு நிறைவான உணவு அளிக்கப்பட்டது. சோற்றுடன் கருவாடு, உலர்த்திப் பதப்படுத்திய இறைச்சி ஆகியன உணவாக அளிக்கப்பட்டன.

காட்டின் வழியே பயணப்படும் பொழுது, படையாளிகள் மான், முயல், போன்ற மிருகங்களை வேட்டையாடினர். இவற்றைப்

படையாளிகள் கைதிகளுடன் பங்கிட்டு உண்டனர்.

சுமார் ஐந்து நாள் பயணத்தின் பின், ஓர் ஊரை வந்து அடைந்தனர். இங்கு கிராமத்தவர்கள் இவர்களுக்குச் சிங்கள முறைப்படி உணவைச் சமைத்து வழங்கினர். இவ்வணவு சோஞு, இறைச்சி மரக்கறி ஆகியவற்றைக் கொண்டு சுவையாக இருந்தது. இக் கைதிகளுக்குக் குழிமக்கள் உணவளிக்க வேண்டுமென்று, அரசன் கட்டளையிட்டிருந்தான். புதிய வெள்ளைக் காரர்களின் தோற்றுமும் செய்கைகளும் புதுமையாக இருந்தன. அவர்களில் சிலர் கரண்டியாலும் முள்கரண்டியாலும் உணவு உண்டமை ஊர்க்காரர்களுக்கு விநோதமாக இருந்தது. எனவே, ஊர் மக்கள் எதுவித மனக்குறையுமின்றி விருப்புடன் இவர்களுக்கு உணவு வழங்கினர். இவ்வித்தியாசமான கைதிகளைக் காண்பதற்குப் பெருந்திரளான மக்கள் கூடினர்.

கண்டிக்கு வரும் வழியில் எதிர்ப்பட்ட எல்லா ஊர் மக்களும் கைதிகளை நன்கு உபசரித்தனர். இறுதியாகக் கண்டிநகரத்தை வந்தடைந்தனர்.

கண்டிக்கு வந்ததும் கைதிக் குழுவினர் சிறு குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு தனித்தனிக் கிராமங்களில் தங்க வைக்கப்பட்டனர். இதற்குக் காரணம் ஒரே ஊர்க்காரர்களால் இவர்கள் யாவருக்கும் உணவு அளிக்க முடியாததாகும்.

கப்பற்தலைவன் நொக்கும் அவனது 19 வயது மகன் ரொபட் நொக்கும் இன்னும் இரு வெள்ளையர்களுடன் நகரத்துக்கு அண்மையில் உள்ள கிராமத்தில் தங்க வைக்கப்பட்டனர்.

இரண்டு மாதங்களுக்குப் பின் கப்பற்தலைவன் நொக்கும்

மகனும் பண்டார கொஸ்வத்தை என்னும் ஊருக்கு அழைத்துச் செல்லப் பட்டனர். இவ்வூர் கண்டியிலிருந்து 30 மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ளது. இச் சமயத்தில் பண்டார கொஸ்வத்தையில் பயங்கர மலேரியாக் காய்ச்சலும் வேறு கொடிய தொற்று நோய்களும் பரவியிருந்தன. நோய் காரணமாகப் பலர் இறந்தனர்.

இதற்கிடையே கப்பற்தலைவனுக்கும் மகனுக்கும் பல நாட்கள் உணவு சரியாகக் கிடைக்கவில்லை. இவர்களுக்கு உணவைச் சமைத்துண்ணவும் தெரியவில்லை.

இவர் கள் கப்பலில் இருந்தபோது இவர் களின் தேவைகளைக் கவனிக்க வேலையாட்கள் நிறையபோ இருந்தனர். ஆனால், இப்பொழுது இங்கு, அறிமுகமில்லாத நாட்டில் உதவிக்கு யாருமின்றித் துன்பப்பட்டனர்.

சரியான உணவும் சுகாதாரமும் கிடைக்காததால் தந்தையும், தனியனும் நோயற்றார்கள்.

நோயின் கடுமை காரணமாகக் கப்பற்தலைவன் நொக்ஸ் மிகவும் பலவீனமுற்றிருந்தான். பலவீனம் காரணமாக உடல் நடுங்கத் தொடங்கியது. மூன்று மாதங்களாகக் கப்பற் தலைவன் நொக்ஸ் படுத்தப்படுக்கையாகக் கிடந்தான். நாளுக்கு நாள் அவனது தேக நிலை மோசமடைந்தது. 1661ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம், ஒருநாள் நொக்சின் நிலை மிக மோசமடைந்திருந்தது. நோய் காரணமாக அவன் எலும்பும் தோலுமாக இருந்தான். நொக்ஸ் தனது மரணம் நெருங்கி விட்டதை உணர்ந்தான். தனது ஒரே துணையான மகன் ரொபட் நொக்கைத் தன்னருகில் அழைத்துக் கொண்டான். தனது மரணத்தின் பின் தனது உடலை ஒரு பரிசுத்தக் கிறிஸ்துவுக்குரிய முறைப்படி நல்லடக்கம் செய்யும் படி மகனை வேண்டிக் கொண்டான்.

குரியன் மறையாத இராச்சியம் எனப் பெயர் பெற்ற இங்கிலாந்து நாட்டில் பிறந்து, கப்பற்தலைவன் என்னும் அந்தஸ்தைப் பெற்று, செலவுச் செழிப்புடன் வாழ்ந்த நொக்ஸ் பண்டார் கொஸ்வத்தையில் மரண அவஸ்தைப் பட்டுக் கொண்டிருந்தான். மரணத்தின் போது நொக்சின் உதடுகள் கர்த்தரை ஜெபித்தவன்னமிருந்தன.

தந்தையின் உயிர் பிரிந்ததை அறிந்த ரொபட் நோக்ஸ் அதிர்ச்சியுற்றான். தனக்குத் துணையாக இருந்த ஓர் உயிரும் தன்னை விட்டுச் சென்று விட்டதை நினைத்துத் தேம்பினான். தந்தையின் உடலை பாயோன்றில் சுற்றி, அடக்கம் செய்வதற்காக அயலவர்களை அழைத்தான். இவனிடம் காசு இல்லாததால் யாரும் புதைகுழியினைத் தோண்டுவதற்கு முன்வரவில்லை. தானே தனது கைகளினால் தந்தைக்கான புதைக்குழியைத் தோண்டினான். பின் ஒரு கூலியாளின் உதவியுடன் உடலைத் தூக்கிவந்து அடக்கம் செய்தான். இனி எப்படியும் வாழ்வை எதிர் கொள்வது என உறுதி கொண்டான். கண்ணுக்கெட்டியவரை எதிர்காலம் வெறிச்சோடிக் கிடந்தது. ஆனால் அவனது மனம் மட்டும் உறுதியாக இருந்தது. ரொபட் நோக்ஸ் உடுத்து வந்த உடையுடன் கைது செய்யப் பட்டதால் அவனிடம் மாற்று உடை ஏதும் இருக்க வில்லை.

அவனது கால் சட்டைக் கிழியத் தொடங்கியிருந்தது. மேற்சட்டையின் ஒரு பகுதியைப் பிரித்தெடுத்து கால் சட்டையாகத் தைத்து அணிந்து கொண்டான். சப்பாத்துக்கள் தேய்ந்து கிழிந்து போனதும் வெறுங்காலுடன் நடக்கத் தொடங்கினான். கிழிந்தத் தொப்பியை வெளியில் செல்லும் போது மட்டும் அணிந்து கொண்டான். புதிய உடை வாங்கவேண்டியிருந்த போதும் கையில் காசு இருக்கவில்லை. ரொபட் நோக்ஸ் ஒரு உபாயத்தைக் கையாண்டான். தனது கால் சட்டையில் பெரிய பைகளைத் தைத்துக் கொண்டான். வயல் வெளி வழியே நடந்து செல்லும் பொழுதெல்லாம் தனது பெரிய காட்சட்டைப் பைகளை நெல் மணிகளை உருவி நிறப்பிக் கொள்வான். பின் இருப்பிடத்திற்கு வந்து நெல்மணிகளை ஓரிடத்தில் சேகரித்தான். இவ்வாறு நெல் மணிகள் போதுமான அளவு சேர்ந்த பின், அவற்றைக் கொடுத்து தனக்குத் தேவையான உடைகளை வாங்கிக் கொண்டான். இது

மட்டுமல்லாது ரொபட் நொக்ஸ் தலையனைகளையும் தொப்பிகளையும் பின்னி அவற்றை ஊர்க் காரர்களிடம் விற்று காசு பெற்றான். பின் சேர்த்துக் கொண்ட காசைக் கொண்டு சிங்களவர் அணியும் சாரம், சட்டை ஆகியவற்றை வாங்கி அணிந்து கொண்டான். இவ் உடைகள் மேல் நாட்டு பாணியிலான உடைகளை விட வசதியாக இருந்தன. இந்த உடைகளை அணிந்ததும் ரொபட் நொக்ஸ் வித்தியாசமாகத் தோற்றுமளித்தான்.

ரொபட் நொக்ஸ் தனது துன்பங்களைப் பொறுமையுடன் சகித்துக் கொண்டான். அவனது மத நழிக்கை அவனுக்கு வலிமையை அளித்தது. தன்னைச் சோதிப்பதற்காகவே, இறைவன் கஷ்டங்களைத் தருவதாகக் கருதினான். ஒரு நாள் இத்துன்பங்கள் நீங்கி, நல் வாழ்வு கிடைக்குமென்று நம்பினான். தாய் நாட்டை அடையும் மன உறுதியை அவன் இழக்க வில்லை.

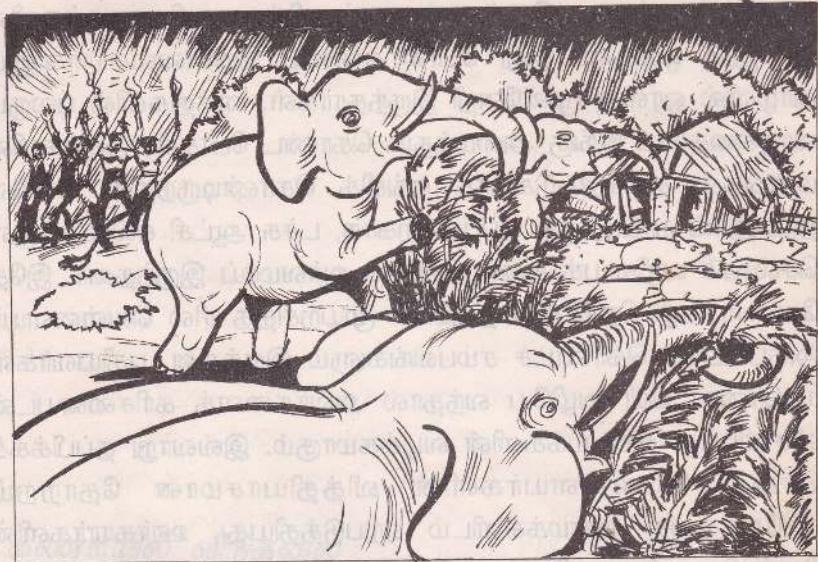
ரொபட் நொக்ஸ் ஊர்க்காரர்களின் வாழ்க்கை முறையில் வாழ்வதற்குப் பழகிக் கொண்டான். அத்துடன் சிங்களம் பேசுவதற்கும் கற்றுக் கொண்டிருந்தான். சிங்களம் தெரிந்ததால் சிங்கள மக்களுடன் சரளமாகப் பழகினான். இப்பொழுது உடல் நிலையும் தேறி இருந்தது.

ஒருவாறாக ஒருவருட கைதி வாழ்வு கழிந்திருந்தது. தன்னுடன் பிடிப்பட்ட சில சகாக்களை அவன் சந்தித்துக் கொண்டான். இவர்களில் ஒருவன் ஜோன் கிரகரி. அவனது கிராமம் அதிக தூரத்தில் இருக்கவில்லை. ஜோன் கிரகரியும் அடிக்கடி ரொபட் நொக்சை சந்தித்து உறவை வளர்த்துக் கொண்டான்.

முறைக்கலையிலே சீலாமி பொரி நூலையில் பு
 ரப்பில் வாக்காக நம்ம உணவும் மீன்பி முறைக்கலையிலே
 இருந்து, சுதாக நூலை கடங்கிலி டி. எஸ்பி.பி.க
 மீன் உணவுமிலே ஏது பொரி புரியும் புறையுமிலே
 கூவினோடு ஏது வெற்றும் நூலை மீன்பி.ஏனை நூலை
 கூவுமே அதி ஒலையிலி காய்க்கின்மீ உணவுகளை
 முறையிலைக்கி முறையிலைக்கி ஒலையிலி பொரி கடங்கிலை
 கூவுமே கூவுமை கூவுமை கூவுமை கூவுமை கூவுமை
 கூவுமை கூவுமை கூவுமை கூவுமை கூவுமை கூவுமை
வீடு கட்டுதல் தோட்டைக் கழும ஸ்ரீ மீன்புக்கலைக்கு
 கூவுமை கூவுமை கூவுமை கூவுமை கூவுமை கூவுமை

ரொபட் நொக்ஸ் தனக்கொரு வீட்டைக் கட்டுவது நல்லது
 என நினைத்தான். எனவே, அரசனுக்குச் சொந்தமான தென்னந்
 தோப்பில் வீடொன்றினைக் கட்டுவதற்கு அனுமதி பெற்றான்.
 களிமன், மற்றும் மரத் தூண்களைக் கொண்டு வீடு கட்டுவதற்குத்
 தொடங்கப்பட்டது. வீடு கட்டுவதில், முதலில் அயலவர்கள்
 உதவி செய்தனர். பின் அவர்கள் களைப்பு காரணமாக விலகிக்
 கொண்டனர்.

ஆனால் ரொபட் நொக்ஸ் மட்டும் தான் கொண்ட
 நோக்கத்திலிருந்தும் மனம் தளரவில்லை. மிகவும் கண்டப்பட்டு
 வீட்டைக் கட்டி முடித்தான். வீட்டின் படுக்கையறைக்கு அவன்
 வெள்ளைச் சுண்ணாம்பினைப் பூசினான். அக்கால வழக்கப்படி
 இது மரணதண்டனைக்குரிய குற்றமாகும். அரண்மனையும்
 மதஸ்தலங்களும் மட்டுமே வெள்ளைச் சுண்ணாம்பு இடுவதற்கு
 அனுமதிக்கப்பட்டன. எனினும் நொக்கக்கு மன்னிப்பு அளிக்கப்
 பட்டது.

ரோபட் நொக்ஸ் புதிய வீட்டில் வாழ்ந்து வரும் பொழுது எதிர்பாராத் ஒரு சம்பவம் நடந்தது. ரோபட் நொக்ஸ் தனது வருமானங்களைப் பெருக்குவதற்குப் பன்றிகளை வளர்த்து வந்தான். அப்பன்றிக் கொட்டிலைக் கித்துள் மரக் கிளைகளால் கட்டியிருந்தான். யானைகளுக்குக் கித்துள் கிளை என்றால் கொள்ளை ஆசை. கித்துள் கிளைகளை உண்பதற்கு வந்த யானைகள் புதிய வீட்டையும் பதம் பார்க்கத் தொடங்கின. தக்க சமயத்தில் ரோபட் நொக்கம் ஊர்ச் சிறுவர்களும் தீப் பந்தங்களைக் காட்டி யானைகளைத் துரத்தினர்.

தென்னாந் தோப்பில் கிடைத்தத் தேங்காய்கள் மூலம் தேவையான எண்ணெயைப் பெற்றுக் கொண்டான். வீடு வளவு, தோப்பு, கால்நடைப் பண்ணை ஆகியவற்றுடன் ரோபட் நொக்ஸ்

வசதியுள்ளவனாக இருந்தான். அவ்வூரில் வசதியானவர்களில் அவனும் ஒருவன். இது போல் ஏனைய வெள்ளைகாரர்களும் வாழ்வில் ஓரளவு முன்னேறி இருந்தார்கள். கைதீகளில் பலரும் வாழ்க்கையை இங்கு அமைத்துக் கொண்ட போதும், அவர்களின் மனங்கள் தாய்நாட்டுக்காக ஏங்கிக் கொண்டிருந்தன. எனவே தாம் தாய் நாட்டிற்குத் தப்புவதற்காக, டச்சு ஆட்சி எல்லைக்குள் செல்லும் வழியைக் கண்டறிவதில் ஆர்வமாய் இருந்தனார். இதே வேளை வழி தெரியாது தப்பிக்க முயற்சித்த சில வெள்ளையர் அகப்பட்டுக் கொண்டச் சம்பவங்களும் இருந்தன. புதியவர்கள் யாரேனும் ஊர் வழியே வந்தால் அவர்களைக் கரிசனையுடன் விசாரிப்பது ஊர் மக்களின் வழக்கமாகும். இவ்வாறு தப்பிக்கச் சென்ற வெள்ளையர்களின் வித்தியாசமான தோற்றம் சந்தேகத்தை ஊர்மக்களிடம் ஏற்படுத்தியது. ஊர்காரர்களின் கேள்விகளுக்கு சரியாக வெள்ளையர்களால் பதில் அளிக்க முடியாது போயிற்று. எனவே, அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு கண்டிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டனர். இவ்வாறு பிடிப்பட்டவர்கள் பிச்சைக் காரர்களாக கண்டி நகரத்தில் தடுத்து வைக்கப்பட்டனர்.

கூட ஈபி செரிக்காற் கீடு குத்தும் குக்காலக் காக்கிக்கூட
 வாய்ப்பால் வாலைய நெரிக்கை என்றப்பெல்குமால் குக்கால
 கீடு கீடியோடு கூட குறுப்பும் காக்குவில்கூட கீடியோடு
 முன்னுயரிக் காக்கிட, செரிப்பி குத்தும் ப்ரிஸ்தாலை காக்குப்பிப்
 புக்கிடி பாது காக்கிட முப்புரி காக்குவில் காக்கிட கீட்டால்
 காக்குப்பிப் புக்கிடிலிருந்து நீட்டில் முப்புரி பாது காக்குவிலும்
 காக்கிக்கூட உடைகி காக்குக்கூடி "காக்குவில் கீடிக்கூட ப்ரிஸ்தாலை
 காக்குவிலுமிரு கீரிக்கூடி கீடுப்பகு மாலைபுத் திருக்கிய
 கூட காக்கு காக்கு பிள்ள காக்குக்கூடி ப்ரிஸ்தாலை
 பிள்ள ப்ரிஸ்தாலை காக்குக்கூடி பிள்ள காக்கு பிள்ளுக்கூட
 கீடு பெற்றுக்கூடி காக்குக்கூட கீடு பெற்றுக்கூடி காக்குப்பிப்
 பாக் காக்கு குக்கால கீடியோடு பாக்கால முக்குத் தீக்கூட காக்கு
 காக்கு காக்கு கீடுப்பகு பாக்கால முக்குத் தீக்கூட காக்குப்பிப்
 பாக் காக்கு குக்கால கீடியோடு பாக்கால முக்குத் தீக்கூட காக்கு
கண்டியில் விடுதலை
ஆயினும் மீண்டும் கைதி நிலை

ரொபட் நொக்ஸ் 1664ம் ஆண்டுவரை பண்டார
 கொஸ்வத்தையில் வாழ்ந்து வந்தான். இச்சந்தர்ப்பத்தில்
 இந்தியாவில் ஆட்சி செய்த பிரித்தானிய அரசும்,
 கொழும்பிலிருந்த டச்சு அரசும் இக் கைதிகளின் விடுதலையைக்
 கோரி இருந்தனர். மேலும் கண்டியிலிருந்த டச்சுத் தூதுவர்
 நீதிமன்றத்திற்கு விடயத்தைக் கொண்டுவந்திருந்தார்.

எனவே, கைதிகள் யாவரும் கண்டிக்கு அழைக்கப்பட்டனர்.
 கப்பல் ஏனின் கைதிகள் யாவரும் அதிக நாட்களுக்குப் பின்
 ஒன்றாகச் சந்தித்துக் கொண்டனர். பிரிந்தவர் கூடினால்
 மகிழ்ச்சியைக் கேட்கவா வேண்டும். மேலும் கிடைக்கப் போகும்
 தங்கள் விடுதலையை எண்ணி மகிழ்ந்தனர்.

அவர்கள் கண்டிக்கு வந்த சில நாட்களின் பின் அரசு சபைக்கு அழைக்கப்பட்டனர். கைதிகள் யாவரும் அரண்மனை முற்றுத்தில் காத்திருந்தனர். அப்பொழுது அரசு சபையின் சில பிரபுக்கள் இவர்களிடம் வந்து பேசினர். அவர்கள் கூறியதாவது “அரசன் உங்களை விடுதலைச் செய்து, உங்கள் தாய் நாட்டுக்கு அனுப்புவதற்கு முடிவு செய்து விட்டார். இந்நாளிலிருந்து நீங்கள் யாவரும் சுதந்திர மனிதர்கள்.” இதனைக் கேட்டு கைதிகள் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்தனர். தங்களின் விடுதலைக்காக அரசனுக்கும் பிரபுக்களுக்கும் நன்றி கூறினர். ஆனால், அம் மகிழ்ச்சி அதிக நேரம் நீடிக்கவில்லை. காரணம், மேலும் பேசிய பிரபுக்கள் தந்திரங்களை முன் வைத்தனர். இந்நாட்டில் தங்கி அரசனின் சேவையைச் செய்பவர்களுக்கு நிலம், காசு, பணிவிடைச் செய்வதற்கு அடிமைகள், பெருமையளிக்கும் பட்டங்கள் ஆகியன அரசனால் வழங்கப்படும் என்று கூறினர்.

இந்த வேண்டுதல் களுக்குக் கைதிகள் யாரும் சம்மதிக்கவில்லை. எவ்வளவு கூறியும், கைதிகள் தம் தாய் நாட்டிற்குச் செல்வதற்கே விரும்பினர். எனவே, அரசனைச் சந்திப்பதற்குத் தினமும் அரண்மனைக்கு வரும் படி அறிவிக்கப்பட்டனர். இவர்களும் பல நாட்கள் அரண்மனை வாசலில் வந்து காத்திருந்தனர். ஆனால் அவர்களுக்கு அரசனைப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவே இல்லை.

இச்சந்தரப்பத்தில் கண்டியிலும் ஏனைய பிரதேசங்களிலும் அரசனுக்கு எதிராக பெரும் கலகம் ஏற்பட்டது. ஐந்து நாட்களாகக் கலகம் நீடித்தது. பின் கலகம் அடக்கப்பட்டு அரசனின் ஆட்சி நிலைநாட்டப்பட்டது. இக்குழப்பத்தின் பின் யாரும் ஆங்கிலேயர் மீது கவனம் செலுத்தவில்லை. அவர்களுக்கு உணவும் அளிக்கப்பட்டவில்லை. மக்கள், இலவசமாக உணவு அளிப்பதாயின் அரசனிடமிருந்து புதிய கட்டளை வர வேண்டுமென்றனர்.

வெள்ளும் காலை வீரபாண் தேவை செய்யும் போது அதிலிருந்து மூன்றாவது முறையில் கிடைக்கிறது. எனவே பொதுமக்களுக்கு நிதி வீரபாண் தேவை செய்யும் போது அதிலிருந்து மூன்றாவது முறையில் கிடைக்கிறது. நான்காலை வீரபாண் தேவை செய்யும் போது அதிலிருந்து மூன்றாவது முறையில் கிடைக்கிறது. நான்காலை வீரபாண் தேவை செய்யும் போது அதிலிருந்து மூன்றாவது முறையில் கிடைக்கிறது. நான்காலை வீரபாண் தேவை செய்யும் போது அதிலிருந்து மூன்றாவது முறையில் கிடைக்கிறது. நான்காலை வீரபாண் தேவை செய்யும் போது அதிலிருந்து மூன்றாவது முறையில் கிடைக்கிறது. நான்காலை வீரபாண் தேவை செய்யும் போது அதிலிருந்து மூன்றாவது முறையில் கிடைக்கிறது.

கண்டி வீதிகளில் பிச்சையெடுக்கும் நிலை

2820

கைதிகள் தங்கள் நிலையை விளக்கி அரசனுக்குச் செய்தி அனுப்புவதற்கு முயற்சித்தனர். அம் முயற்சியும் தோல் வியில் முடிந் தது. இந் நிலையில் இவர்கள் பிச்சையெடுப்பதைத் தவிர வேறு வழி இருக்கவில்லை. இவர்கள் கண்டி வீதிகளில் பிச்சையெடுத்துத் திரிந்தனர். தாங்கள் பிச்சையெடுப்பது அரசனுக்குத் தெரியவந்து, அதன் மூலமேனும் நிவாரணம் கிடைக்கலாம் என நம்பினார்களே.

இரு மாதங்களின் பின் அவர்கள் புதிய இருப்பிடங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட விடுதலைப் பற்றி, அரசனின் தரப்பில் யாரும் பேசவில்லை. ரொபட் நொக்ஸ் தயலாத முனைப்பத்து என்னும் ஊருக்கு அனுப்பப்பட்டான். இது கண்டியின் மேற்கு முனையாகும்.

ரொபட் நொக்ஸ் புதிய இடம்பற்றித் திருப்திகொண்டான். புதிய இடத்தில் மீண்டும் புதியதொரு வாழ்வை ஆரம்பிக்க வேண்டியிருந்தது. தான் முன்பிருந்த பண்டார கொஸ்வத்தையை விட இப்புதிய இடம் கடற்கரைக்கு அண்மையில் இருந்தது. இது அவன் தப்பிச் செல்வதற்கு வசதியாக இருந்தது.

இப்பொழுது, ரொபட் நொக்ஸும் ஏனைய சகாக்களும் சிங்கள மக்களின் மொழி, கலாசாரம், ஆசார முறைகள், பழக்கவழக்கங்கள், சடங்கு முறைகள் ஆகியவற்றில் நன்கு பரிச்சயம் பெற்றிருந்தார்கள். இவர்களுக்கு இலவச உணவு முன் போல கிடைத்து வந்தது. மேலும் இவர்கள் பல தொழில்களில் ஈடுபட்டு வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டனர். சிலர் சிறிய கால்நடைப் பண்ணைகளை நடத்தினர். சிலர் தொப்பிகள் போன்ற அணிகளைச் செய்து சம்பாதித்தனர். இவர்கள் நாட்டுக்குள் சுதந்திரமாகத் திரிவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட போதும் மேற்கு நோக்கி அடியெடுத்து வைப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட வில்லை.

இவர்களில் பலர் சிங்களப் பெண்களை மண்து குடும்பம் நடாத்தத் தொடங்கி இருந்தனர். இவ்வாறு மனம் புரிந்தோர் தாங்கள் தப்பிச் செல்லும் அபிலாசையைக் கைவிட்டிருந்தனர். ஆனால் ரொபட் நொக்கம் சிலரும் தாம் தப்பிச் செல்லும் நோக்கத்தைக் கைவிடவில்லை. ரொபட் நொக்ஸ் இரவும் பகலும் இதுபற்றியே சிந்திக்கலாணான். ஆனால், தனது உள் நினைப்பைச் சிறிதேனும் வெளிக்காட்டிக்கொள்ளவில்லை. இங்கேயே நிரந்தரமாக வாழுப் போவதாகக் காட்டிக் கொண்டான்.

தயலாத பத்து முனையில் ரொபட் நொக்ஸ் வீடு கட்டுவதற்கு நினைத்தான். முள்வேலியிட்டு, அகழியுடன்

வீடொன்றைக் கட்டிக் கொண்டான். முளவேலியும், அகழியும் வீட்டைக் காட்டு மிருகங்களில் இருந்து காப்பாற்றின. வீட்டில் குடியேறச் சென்றதுதான் தாமதம் அருகில் உள்ள பிரதேசங்களான பெலிகால் கோரளையையும் ஏனைய ஊர்களையும் டச்சுக்காரர்கள் பிடித்து விட்டதாகச் செய்தி வந்தது. இங்கிருந்த மக்கள் பீதியால் கலவரமடையத் தொடங்கினார். மக்கள் தமது சேமிப்பு உணவான நெல்லையும், பெறுமதியான பொருட்களையும் நிலத் துக்கடியில் புதைத்துவிட்டுக் காட்டிலும் மலைகளிலும் சென்று ஓளிந்து கொண்டனார். அவர்கள் அப்படிச் செல்லும் பொழுது, ரொபட் நொக்கசையும் ஏனைய ஆங்கிலேயர்களையும் தம்முடன் அழைத்துச் சென்றனர். டச்சுக் காரர்களின் ஆக்கிரமிப்பு சடுதியானதாக இருந்ததால் ரொபட் நொக்கால் எதனையும் தன்னுடன் எடுத்துச் செல்ல முடியவில்லை. ரொபட் நொக்கின் இலங்கை வாழ்க்கையில் இப்பொழுது இரண்டாம் முறையாகவும் தனது வீட்டை இழக்க வேண்டியேற்பட்டது.

தான் வியர்வை சிந்தி கட்டிய வீடு பக்ஞமயான தோட்டம் ஆகியவற்றை ஏக்கத்துடன் விட்டுச் சென்றான்.

இதன்பின் ரொபட் நோக்கும் ஏனைய மூன்று ஆங்கிலேயரும் ஸகுண்தெனிய என்ற மலை நாட்டுக் கிராமத்தில் தங்க வைக்கப்பட்டனர்.

லகுன்தெனிய மர்மங்கள் நிறைந்த கிராமமாகத் தென்பட்டது. இவ்வகள் அங்கு பயங்கர நிகழ்வுகளைக் கண்டனர். சில நாட்களுக்கு ஒரு முறை, படையாளிகள் கைகள் பிணைக்கப்பட்ட கைதிகளைக் கொண்டு வந்து மரங்களில் தூக்கிவிடுவார். இம் மரணத்தண்டனை நிறைவேற்றும் பயங்கர காட்சியாக இருந்தது. இத்துடன் லகுன்தெனியக் கிராமம், ஆட்களின் ஆரவாரமின்றி, ஒதுங்கிய கிராமமாக இருந்தது. விசாரித்துப் பார்த்ததில், நாட்டின் பயங்கர குற்றவாளிகளின் மரணத்தண்டனை இங்கு நிறைவேற்றுப்படுவதாக அறிந்தனர். தமது தலைவிதியையும் இங்கு முடிப் பதற் குதான் தாம் அழைத்துவரப்பட்டுள்ளோமா என ஆங்கிலேயர் அஞ்சினர். சிறிது

காலத்தில் பெலிகல் கோரளையில் அமைதி திரும்பியது. ஆனால், ரொபட் நொக்ஸ் தனது தயாள் தஹமுன பத்து வீட்டுக்குச் செல்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட வில்லை.

எனவே, ரொபட் நொக்ஸ் நல்லதோரு தந்திரத்தைக் கையாண்டான். அவன் கூலிக்கு ஒரு ஆளை அமர்த்திக் கொண்டான். அவன் ரொபட் நொக்கை கைதியொருவனை அழைத்துச் செல்வது போல் கூட்டிச் சென்றான். எனவே, காவலாளிகள் எதுவித மறுப்பும் இன்றி இருவரையும் செல்வதற்கு அனுமதித்தனர். இவ்வாறு ரொபட் நொக்ஸ் தனது வீட்டிருக்கும் இடத்தை அடைந்தான். தனது கடனாளிகளிடம் சென்று நீதிவான் தன்னுடன் வந்திருக்கும் ஆளை கடன்களை வகுவிப்பதற்கு உதவியாக அனுப்பிவைத்துள்ளார், என்று கூறினான். இந்தத் தந்திரத்தால் அவனது கடன்கள் இலகுவாக வகுல் ஆயின.

இவர்களின் வாழ்க்கையில் நான்கு ஜந்து வருடங்கள் லகுன்தெனியவில் துன்பத்துடன் கழிந்தன.

நுபிச்சுரி போன்ற வீடுகளைக்கி காலதே வீட்டுக்களை
 தீட்டு வீட்டுக்களை நாய்க்காலதே வீட்டுக்களைப் போன்ற
 வீடுகளை காலதே வீட்டுக்களை நாய்க்காலதே வீட்டுக்களை
 காலதே வீட்டுக்களை நாய்க்காலதே வீட்டுக்களை
 நாய்க்காலதே வீட்டுக்களை நாய்க்காலதே வீட்டுக்களை
நண்பன் வவ்லேஸ்டின் மரணம்

சிறிது நாட்களின் பின் இக் கைதிகள் மீது கொண்ட
 பாதுகாப்பின் கடுமை நிலை மெது மெதுவாகக் குறையத்
 தொடங்கியிருந்தது. எனவே, அவர்கள் சுதந்திரமாக நாட்டுக்குள்
 நடமாடத் தொடங்கியிருந்தனர். இத்தோடு, உணவை இனாமாகப்
 பெறும் வழக்கத்தையும் கைவிட்டிருந்தனர்.

நொக்கக்கு வகுன்தெனியவில் இருப்பது பிடிக்கவில்லை.
 எனவே, அண்மையில் உள்ள எல்தெட்ட பிரதேசத்தில்
 நிலமொன்றை விலைக்கு வாங்கினான். இப்பிரதேசம் அழகிய
 பிரதேசமாகும். நொக்சின் நிலம் வயல்களாலும், பல மரங்களாலும்
 சூழப்பட்டிருந்தது. வழக்கம் போல் இங்கும் வீடான்றைக்
 கட்டினான். இதில் இவனுக்கு வெள்ளைக்கார நண்பர்கள் உதவி
 செய்தனர். தனது புதிய வீட்டில் தனது சகாக்கஞ்சன்

குடியேறினான். இப்பொழுது வீட்டில் நான்கு நண்பர்கள் வாழ்ந்தனர்.

நோக்ஸ் தனது வயல்களைப் பயிரிடுவதற்குக் குத்தகை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து பின் அறுவடையின் போது, பாதி விளைச்சலைப் பெற்றுக் கொண்டான். இத்தோடு, ஒய்வு நேரங்களில் தலையணைகளையும், தொப்பிகளையும் பின்னி வருமானம் பெற்றான்.

அறுவடையற்றக் காலங்களில் கூலி விவசாயிகள் உண்பதற்கு, நெல் இன்றி கஷ்டப்படுவார். அப்பொழுது நோக்ஸ் அவர்களுக்கு நெல்லைக் கடனாக வழங்கி, அறுவடையின் போது கொடுத்ததைப் போல் ஒன்றிரை மடங்கு நெல்லை வாங்கிக் கொண்டான்.

இப்பொழுது நோக்கம் அவனுடன் தங்கியிருந்தோரும், அடுத்த ஊர்களில் இருந்து தமது ஏனைய நண்பர்களைப் பார்த்து வந்தனர். நோக்ஸ் தான் பின்னிய தொப்பிகளையும் ஏனைய அணிகளையும் விற்பதற்குப் பல பிரதேசங்களுக்கும் சென்றான். இவ்வாறு ஊர்களுக்குச் செல்லும் பொழுது, தான் தப்பிப்பதற்கு வழி உள்ளதாவென ஆராய்ந்து வந்தான்.

இப்பொழுது நோக்கக்கு மேற்கு நோக்கிச் செல்வதில் அவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருக்கவில்லை. ஆயினும் தான் தப்பிச் செல்வதற்கான வாய்ப்பு வடக்குப் பக்கம் இருப்பதாக அறிந்து கொண்டான்.

எனவே, அவன் தனது வியாபார பயணங்களை வடக்கு நோக்கி வைத்துக் கொண்டான். அவன் இவ்வாறு செல்லும்

பொழுது போயிலை, மிளகு, வெள்ளைப் பூடு, ஆகியவற்றைத் தன்னுடன் விற்பனைக்கு எடுத்துச் சென்றான்.

இச்சந்தரப்பத்தில் கம்பொலையில் இருந்த ரொபட் நொக்சின் நண்பன் லவ்லேண்ட் சுகவீன முற்றிருந்தான். லவ்லேண்ட் தன்னைக் கவனிக்க யாரும் இல்லாததால் நொக்சடன் வந்து தங்குவதற்கு விரும்பினான். நொக்சம் நண்பர்களும் அவனைத் தங்களுடன் எல்தெட்டவில் வந்து தங்குமாறு அன்புடன் அழைத்தனர்.

லவ்லேண் எல்தெட்டவுக்கு வந்த சிறிது நாட்களில் மரணமடைந்தான். இது 1676ம் ஆண்டு நடைபெற்றது. அவன் கொண்டுவந்திருந்த சொற்பு உடைமைகளையும் நண்பர்களிடம் விட்டுவிட்டு அவன் உயிர் நீத்தான்.

இதன் பின் நொக்சடன் ஒரே வீட்டில் வாழ்ந்து வந்த நெட்டும் கோல்டும் சிங்களப் பெண்களை மனம் முடிக்க விரும்பினர். யாரேனும் மனம் முடிப்பதாயின் அவர்கள் வீட்டை விட்டு நீங்க வேண்டும் என்பதே பொது நிபந்தனை. எனவே, இவ்விருவரும் வீட்டை விட்டு வெளியேறினர்.

இப்பொழுது வீட்டில் மிஞ்சி இருப்பது ரொபட் நொக்சம் ரூட்லேண்டும் ஆகும். இவ்விருவரும் ஒருபோதும் இலங்கையில் திருமணம் செய்வதில்லையென உறுதி கொண்டிருந்தனர். அத்தோடு தப்பிச் செல்வதையே தமது வாழ்வின் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தனர்.

குறைத் தீக்கை நிறுத்த வடிவாலி பதிலுமிடு
 போல் மூழை சென்று தேவாக்கு கடித்தால் நூத்தைக்குப்
 பிரதிபோடு பொய்யாக்குப் புக்கை ஏற்கொண்டு சென்று
 தூக்கு மக்குவை, மூத்தைவை எதாற்கு வைக்கு மூத்தை
 பற்றி முரிது வைப்பின் கூக்குப் பக்காலி சென்ற பயிற்ப்பாக்காலி
 கூக்குப்பும் உப்புத் தீக்கை முறை நூத்தைப் புக்கை
 சொக்கப்பாய்ம் சென்று பொய்யாலில்லை கூக்குப் புக்கை
 கூக்குப் புக்கை வெளுத் தீக்கை உப்புத் தீக்கை
 பிரதிபோடு பொய்யாலி சென்ற பயிற்ப்பாக்காலி
 தூக்குப் பக்கும் தூக்கு தூக்குப் பயிற்பாய்ம் புக்கை சென்ற
 கூக்குப் பக்குக் கூக்குத் தீக்கை முறை புக்கைப் புக்கை

வடக்கு நோக்கிச் சென்று வியாபாரஞ் செய்தல்

ஏ ஏ தொக்கிச் சென்று வியாபாரஞ் செய்தல்

ஒரு நாள் நோக்கும் ரூட்டேண்டும் வடக்கு நோக்கியத்
 தங்களது பயணத்தைத் தொடங்கினார். இப்பயணம் மிகக்
 கடுமையானதாக இருந்தது. நகரங்களை இணைக்கும் பிரதான
 பாதைகள் ஒடுக்கமானதாகவே இருந்தன. மேலும், இப்பாதைகள்
 நிலையான பாதைகளாக இருக்கவில்லை. இடைக்கிடையே
 பாதைகளைக் காடு மூடியிருந்தது.

மக்கள் விவசாயம் தொட்பாக வித்தியாசமான போக்கைக்
 கொண்டிருந்தனர். ஒரு காலத்தில் இவர்கள் காட்டின் மரங்களை
 வெட்டி வீழ்த்திவிட்டு நெல்லைப் பயிரிடுவார். பின் அருவடைக்குப்
 பின் இந்நிலங்களைக் கவனிப்பார்ந்த நிலமாக விட்டுவிடுவார்.
 பின் அவற்றில் காடு வளரத் தொடங்கும். இவ்வாறு நடைபெறும்
 பொழுது, பாதைகளில் காடு மேவி பாதைகள் இடம்மாறிவிடும்.

இவ்வழியே செல்லும் உள்ளூர் மக்கள் தமக்கு வழிகாட்டிகளை அமர்த்திக் கொள்வது வழக்கம். ஆனால் ரொப்ப நொக்கம் ரூட்டேண்டும் தமக்கு வழிகாட்டியை அமர்த்திக் கொள்ள வில்லை. வழிகாட்டி அமர்த்தினால், அவ்வழிகாட்டிக்குத் தங்களைப்பற்றியும் தங்கள் நோக்கம் பற்றியும் தெரிந்து விடும் என்று பயந்தார்கள். எனவே, இவர்களே கஷ்டப்பட்டு வழியினைக் கண்டு பிடித்து முன்னேறினர். இவர்கள் வியாபாரிகளாகச் சென்றதால் எதிர்பட்ட மக்கள் யாருமே சந்தேகம் கொள்ளவில்லை. அத்துடன் இவர்கள் இவ்வாறு ஊர்விட்டு ஊர் சென்று வியாபாரம் செய்து விட்டு தங்கள் வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்தனர். இவ்வாறு சில வருடங்கள் கழிந்தன. அநூராதபுரம் நோக்கிச் சென்று தாம் தப்பிக்க முடியும் என இருவரும் முடிவெடுத்தனர்.

இருவரும் முடிவேற்றதன் கீழ் பார்த்து நினைவு செய்யல் வகை

வடக்கு நோக்கிய இறுதிப் பயணம்

அன்று இரவுப் பொழுது விடகிறது, அது 1679ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் 22ம் திகதி. நொக்சினதும் ரூட்லேண்டினதும் வாழ்வில் அது முக்கிய நாளாகும். பகற்பொழுது கழிந்து வானத்தில் நிலவு வந்து ஓளியை வீச்த தொடங்கியது. எல்தெட்ட ஊரை விட்டு இருவரும் புறப்பட்டார்கள். தப்பினால் விடுதலை இல்லாவிட்டால் மரணம் என்ற நிலையில் பயணத்தை ஆரம்பித்தார்கள். ஊர்க்காரர்கள் இவர்களின் ஏதுவித திட்டத்தையும் அறிந்திருக்கவில்லை. நிலவின் ஓளி அவர்களுக்குச் செல்லும் பாதையைத் தெளிவாகக் காட்டியது. மக்களின் சந்தேகத்தைக் குறைப்பதற்காக நொக்ஸ் தனது வீட்டையும் சொத்துக்களையும் கவனிப்பதற்கு ஒரு முதியவரை அமர்த்தியிருந்தான். இருவரும் பொருட்கள் அடங்கிய இரு

பைக்கள் முதுகில் சுமந்து கொண்டனர். இப்பைக்குடன் அவர்களின் தோற்றும் நல்ல வியாபாரிகளைப் போன்று இருந்தது.

இவர்கள் இங்கிருந்து நொக்கின் பழைய இடமான பண்டார கொஸ்வத்தைக்கு வந்தார்கள். அங்கு சில நாட்கள் தங்கிவிட்டு அடுத்த ஊரான நிக்கவேராவுக்கு வந்தார்கள். இவர்களின் அடுத்த சேர்விடம் பரவாகமையாகும். இவ்விடத்தை அடைவதற்கு இவர்கள் பயங்கரமான அடர்ந்தக் காட்டைக் கடக்க வேண்டியிருந்தது. இக்காட்டில் பயங்கரமான காட்டு மிருகங்கள் செறிவாகக் காணப்பட்டன. மத யானைகள், வரிப்புலிகள், காட்டெருமைகள் ஆகியன அங்குமின்கும் திரிந்தவண்ணம் இருந்தன. இருவரும் ஒரு வாராக காட்டைக் கடந்து பரவாகமையை வந்தடைந்தனர். இதுவரையில் இவர்கள் எந்தச் சோதனைக் காவலரண்களையும் சந்திக்க வில்லை.

அநுராதபுரம் வந்து, அங்கிருந்து மேற்குத் திசையாகக் கரையோரப் பிரதேசத்தை அடைவதே இவர்களின் நோக்கமாகும். கரையோரப் பிரதேசம் டச்சுக்காரர்களால் ஆட்சி செய்யப்பட்டது. அநுராதபுரப் பகுதியில் கடுமையான சோதனை உள்ளதென மக்கள் கூறினர்.

அநுராதபுரம் நோக்கிய பாதையில் சிறிது தூரம் வந்ததும் அவர்கள் ஒரு கசப்பான செய்தியினை கேட்டறிந்தனர். அப்பிரதேசத்திற்குக் கண்டிப் படையாளிகள் கடன்களை வகுவிப்பதற்கு வந்துள்ளார்கள் என்பதே அச் செய்தி. இப்படையாளிகள் நொக்கசையும் ரூட்லேண்டையும் கண்டால் கண்டிக்கு அழைத்துச் செல்லலாம். எனவே, தாங்கள் வந்த பிரதான பாதையைத் தவிர்த்து ஏப்பாவளை கோரளையை வந்தடைந்தனர். இது அநுராதபுரத்திற்குச் செல்லும் பாதையின்

மேற்குப் பகுதியில் உள்ள பிரதேசமாகும். இங்கு இவர்கள் தாம் கொண்டுவந்த பொருட்களை விற்பனை செய்தனர். இவர்களின் தொப்பிகளுக்கு இங்கு நல்ல கிராக்கி இருந்தது. பின் இங்கிருந்து அநூராதபுரத்தை நோக்கிப் பயணத்தை ஆரம்பித்தனர். அநூராதபுரம் செல்வதானால் கலுவிலவில் உள்ள பிரதேசத் தலைவரிடம் அனுமதி பெற வேண்டும் என மக்கள் கூறினர். இத்தலைவரை இரு பயணிகளும் சந்திக்கத் தயங்கினர். ஏனெனில் அத்தலைவர் ஐயம் கொண்டால் தம்மை கண்டிக்குத் திருப்பி அனுப்பிவிடலாம். ஆனால், தலைவரை சந்திப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. எனவே, இருவரும் கலுவில் தலைவரின் இல்லத்திற்குச் சென்றனர். அங்கு வீட்டு முற்றத்தில் அமர்ந்து கொண்டனர்.

தலைவர் வந்ததும் இவர்கள் வெற்றிலையும் போயிலையும் பரிசளித்தனர். தாமாகவே தங்கள் உடைமைகளைத் தலைவருக்குக் காட்டினர். நோக்ஸ் தமது ஊர் பற்றியும் வியாபாரத்திற்கு வந்தது பற்றியும் தெளிவான சிங்களத்தில் விபரித்தான். தாம் கொண்டு வந்தப் பொருட்களை விற்று விட்டு, திரும்பிச் செல்லும் போது, உலர்ந்த மானிறைச்சி மற்றும் உலர் மாமிசங்களைத் தமது ஊருக்கு எடுத்துச் செல்லவிருப்பதாகக் கூறினர். இவர்களின் விளக்கத்தைக் கேட்டு பிரதேசத் தலைவர் திருப்தியடைந்தார். அத்துடன் அப்பிரதேசங்களில் கோடைக்காலத்தில் உலர் மாமிசம் கிடைப்பது அரிது என விசனப் பட்டார். உலர் மாமிசம் கிடைக்காதது நொக்கக்கு வசதியாகப் போயிற்று. ஏனெனில், உலர் மாமிசம் இலேசாகக் கிடைக்குமாயின் அவற்றைப் பக்கத்து ஊர்களில் இருந்து பெற்று, அநூராதபுரம் செல்லாது திரும்பிவிட வேண்டிய நிலை ஏற்படும். மேற்கொண்டு உலர் மாமிசம் வாங்கும் பாசாங்கில் அநூராதபுரம் நோக்கிச் செல்ல முடியாது.

இவ்விரு ஆங்கிலேயருக்கும் இங்கும் ஒரு அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. அது அரசனின் சில படையாட்கள் இங்கு வந்திருப்பதாகும். இப்படையாட்களில் சிலர் உடு நுவரையைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் நொக்கையும் அவனது நண்பனையும் நன்கு அறிவார்கள். இவர்கள் நொக்கைக் கண்டால், அவர்கள் கைதிகள் என்றும் அவர்களுக்கு வடக்கு நோக்கி வருவதற்கு அனுமதி இல்லை என்பதையும், பிரதேசத்தலைவருக்கு அறிவிக்கலாம். அத்தோடு தம்மைக் கைது செய்து அரசனிடம் அழைத்துச் செல்லலாம்.

ஆனால் படையாட்கள், பிரதேசத் தலைவரின் வீட்டில் ஆங்கிலேயர் கைளரவத்துடன் நடாத்தப்படுவதைக் கண்டு எதுவித சந்தேகமும் கொள்ள வில்லை. இவர்கள் மேலிடத்துக் காரியமாக உரிய அனுமதியுடன் வந்திருப்பதாகவே நினைத்தார்கள். படையாட்கள், அரசனுக்கு விரோதமாகச் செயற்பட்ட அதிகாரி ஒருவனைக் கைது செய்யவே, அங்கு வந்திருந்தனர்.

படையாட்கள் நொக்கடனும் ரூட்லேண்டுடனும் நட்புறவுடன் அளவளாவினர். தாங்கள் போகும் பொழுது தங்களுடன் வரும்படி அழைப்பு விடுத் தனர். அவ் வாறு செல் லுமிடத் து ஆங்கிலேயருக்குப் பாதுகாப்பாயிருக்கும் எனக் கூறினர். ஆனால் நொக்கம் நண்பனும் தமது வியாபார வேலையைக் காரணங்காட்டி தப்பித்துக் கொண்டனர். அன்றிரவு பிரதேசத் தலைவர் மகிழ்ச்சியாக இருந்தார். நடன அழகிகளையும் கழைக் கூத்தாடிகளையும் அழைத்து வந்து கேளிக்கைகளை நடாத்தினார். நொக்கம் நண்பனும் கேளிக்கைகளில் கலந்து கொள்ளாது தங்கள் பயண ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருந்தனர்.

இவர்கள் தங்கள் பொருட்களை இரு பொதிகளில் இட்டனர். மிகவும் முக்கிய பொருட்கள் அடங்கிய பொதியைத் தங்களுடன் எடுத்துக் கொண்டனர். மற்றையப் பொதியைத் திரும்பி வரும் பொழுது எடுப்பதாகக் கூறி ஊர்த் தலைவனிடம் விட்டு வைத்தனர். இதனால் இவர்கள் திரும்பி வருவது பற்றி எது வித சந்தேகமும் ஊர்த்தலைவனுக்கு ஏற்பட வில்லை.

பிரியும் தறுவாயில் பிரதேசத் தலைவருக்கு வெள்ளையர்கள் சில துப்பாக்கித் தோட்டாக்களைப் பரிசாக அளித்தனர். இறுதியில் ஊர்த்தலைவர் “தெய்வங்களின் அருள் கிடைக்கட்டும்” என வாழ்த்தி வழியனுப்பினார்.

முதற் கட்டமாக அனுராதபுரம் அடைதல்

அனுராதபுரத்துக்கு நடந்துவரும் பாதையில் மல்வத்து ஓயா ஆற்றினைச் சந்தித்தனர். இவ்வாற்றினை இலகுவாக கடந்து ஒரு கிராமத்தை வந்தடைந்தனர். அங்கு ஒரு மரத்தின் கீழ் தமது விற்பனைப் பொருட்களைப் பரப்பி விற்கத் தொடங்கினார்.

கிராமத்தில் வித்தியாசமான மனிதர்களைக் கண்ட கிராமத்து மக்களின் மனங்களில் குழப்பம் ஏற்பட்டது. ஊர் மக்கள் மலபார் மொழியில் கேள்விகளைக் கேட்டனர். வெள்ளையர்களுக்கு மலபார் மொழி புரியவில்லை. எனவே மொழிபெயர்ப்பாளர் ஒருவர் அழைத்து வரப்பட்டார். அவரின் கேள்விகளுக்கு நோக்கம் நன்பனும் பதில் அளித்தனர். அம்

மலபார் மக்களால் இவர்கள் கூறியதை நம்ப முடியாதிருந்தது. ஜோப்பிய தோற்றுத்தைக் கொண்ட இவர்கள் எப்படி கண்டியில் இருந்து வர முடியும். இவர்கள் மன்னார்க்கரையில் இருக்கும் டச்சிக்காரர்களின் ஒற்றாக்களத் தான் இருக்க வேண்டும், எனக் கருதினர். அம்மக்கள் இப்புதியவர்களை ஊர்த்தலைவரிடம் அழைத்துச் சென்றனர். ஊர்த்தலைவரும் மொழி பெயர்ப்பாளர் மூலம் பல கேள்விகளைக் கேட்டார்.

அவர் கண்டியில் பல பிரதேசங்களின் தலைவர்களின் பெயர்களை விசாரித்தார். அத்துடன் அண்மையில் ஏற்பட்ட உயர் அதிகாரிகளின் கைது பற்றியும் கேள்விகள் கேட்டார். ரோபட் நொக்ஸ் எல்லா கேள்விகளுக்கும் பதில் அளித்தான். அத்துடன் கலுவில் ஊர்த்தலைவரின் இல்லத் தில் படையாட்களைச் சந்தித்தமைப் பற்றியும் கூறினான். ஊர்த்தலைவர் இவர்களின் பொதிகளை நன்றாகச் சோதித்தார். பொதிகளில் இருந்த வியாபாரப் பொருட்களைக் கொண்டு அவர்கள் வியாபரிகள் தான் என நம்பினார். எனவே, ஆங்கிலேயர் இருவரும் விடுவிக்கப் பட்டனர். பின் தாங்கள் கைது செய்யப் பட்ட அதே கிராமத்துக்குச் சென்று மீண்டும் வியாபாரம் செய்து கொண்டே தாங்கள் தப்புவதற்குத் தேவையான விபரங்களை மக்களிடம் கேட்டு அறிந்து வந்தனர். வடபக்கத்தில் வெகு தூரம் வரை எல்லைக் காவலர்கள் இருப்பதை அறிந்து கொண்டனர். எல்லைக் காவலர்களின் பிடியிலிருந்துத் தப்பினாலும், அதற்கு அப்பால் மலபார் ஆட்சி உள்ளது. அவர்களிடம் பிடிப்பட்டால் நிச்சயம் உயிர் தப்பாது. இவ்வாறான விடயங்களை அவர்கள் நன்கு அறிந்து வைத்திருந்தனர். எனவே, பிரதான பாதையினைத் தவிர்த்துக் காட்டு வழியாக டச்சு எல்லையை அடைவதற்கு உத்தேசித்தனர். ஆனால் காலநிலை

வரட்சியாகக் காணப்பட்டதால், நீருக்குத் தட்டுப்பாடு ஏற்படும் என்பதால் அவ்வுத்தேசத்தைக் கைவிட்டனர். எனவே, அனுராதபுரத்திலிருந்து மல்வத்து ஓயாவழியாகத் தெற்கு நோக் கிச் செல் வதற்கு நினைத் தனர். எனவே அனுராதபுரத்தைவிட்டு மாலையில் புறப்படுவதற்கு உத்தேசித்தனர். ஏனெனில் இரவு பயணத்தில் காட்டில் யாரும் தம்மைப் பின் தொடர மாட்டார்கள் எனக்கருதினார்கள்.

எனவே, 1669ம் ஆண்டு அக்டோபர் 12ம் திகதி நிலவு ஒளிரும் ஞாயிற்றுக்கிழமைத் தினம் பயணத்திற்கான நாளாக்கப்பட்டிருந்தது. பத்து நாட்களுக்குத் தேவையான இறைச்சி, மிளகு, உப்பு, தண்ணீர் இரண்டு குடங்கள், பண்யோலைகள் மற்றும் புகையிலை, வெற்றிலைப் பாக்கு, கருப்பட்டி ஆகியவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டனர். நெருப்பை உண்டாக்குவதற்குக் கந்தகக் குச்சிகள், காலின் பாதுகாப்புக்கு மான் தோல், காட்டு மிருகங்கள் தாக்கவந்தால் அவற்றுடன் போராடுவதற்குக் கத்திகள், நீண்ட கைப்பிடி கொண்ட கோட்டிகள் ஆகியவற்றையும் தம்முடன் வைத்துக் கொண்டனர்.

ஊர்த்தலைவரிடம் தூம் கலுவில் செல்வதாகக் கூறி விடை பெற்றனர். அவரும், “தெய்வம் அருள் புரியட்டும்” என வாழ்த்தி வழியனுப்பினார். இவர்கள் மல்வத்து ஓயா ஆற்றுக்கருகே வந்ததும் ஒரு குன்றின் மேல் ஏறி மாலைவரைக் காத்திருந்தனர். அப்பொழுது தம்மை யாரும் பின் தொடர்கின்றனரா எனக் கவனித்துக் கொண்டனர். பின் யாரும் வராதது தெரிந்ததும் ஆற்றின் ஓரமாக நடக்கத் தொடங்கினர். அவ்வாறு நடக்கும் பொழுது தங்கள் காலடிச் சுவடுகள் பதியாதவாறு கவனமாக நடந்தனர். காலடிகள் பதியும் இடங்களில் மீண்டும் பின்னோக்கிச் சிறிது தூரம் நடந்து

தங்களின் போக்கை மாற்றிக் காட்டினர். இவர்கள் கணிசமானத் தூரம் வந்தபின் சடுதியாக மழை பெய்யத் தொடந்கியது. உடனே தங்கள் கொண்டுவந்த பனையோலையை விரித்து அதற்குள் முடங்கிக் கொண்டனர். இருட்டு என்பதால், சிறிதாக நெருப்பைப் பற்றிக் கொண்டனர். மழை விட்டதும் உணவுகளையும் ஏனைய அத்தியாவசியப் பொருட்களையும் தங்கள் பொதிகளில் எடுத்துக் கொண்டனர். தங்களுக்குத் தேவையற்றப் பொருட்களைக் காட்டில் மறைத்து விட்டுச் சென்றனர். இவர்கள் மீண்டும் பயணத்தைத் தொடர்ந்ததும் எதிர் பாராத அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. அது ஒரு தன்னந்தனி காட்டு யானையாகும். யானைக் கூட்டத்திலிருந்து பிரிந்து திரியும் யானை ஆயத்தான்து, என அவர்களுக்குத் தெரியும். இவர்கள் தூரத்திலிருந்து யானையை விரட்டுவதற்கு ஒலிகளை எழுப்பி அச்சுருத்தினர். ஆனால் அந்த முரண்டு பிடித்த யானையோ அசையவில்லை. எனவே, இவர்கள் இருவரும் விலகிச்சென்று ஓரிடத்தில் பதுங்கிக் கொண்டனர். அங்கேயே தூங்கியும்விட்டனர். காலையில் எழுந்து பார்க்கையில் அடர்த்தியான காட்டுக்குள் இருப்பதை உணர்ந்தனர். அங்கு மனித நடமாட்டம் எதுவும் காணப்படாதது கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தனர். அநுராதபுரத்தைவிட்டு வெகு தூரம் வந்திருப்பதை இட்டு மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

காட்சீலியே டச்சு எல்லையை அடைதல்

இப்பொழுது நொக்கம் ரூட்டேண்டும் இரு நாட்களாக ஆற்றை ஒட்டி நடந்து வந்துவிட்டனர். முன்றாவது நாள் அவர்கள் எதிர்பாராத நிகழ்ச்சி காத்திருந்தது. காட்டின் வழியாக மட்டும் செல்வதாக கருதப்பட்ட ஆறு ஓரிடத்தில் குடியிருப்புகளையும் விவசாய நிலங்களையும் சந்திக்கிறது. தொடர்ந்து வந்த இவ்விருவரும் காட்டின் செறிவு குறைந்து, குடியிருப்புகள் இருப்பதனைக் கண்டனர். அங்கு மனித ஓலிகளைக் கேட்டனர். உடனே அவர்கள் விரைந்து திரும்பி நடந்தனர். சிறிது தாரம் சென்றதும் வேறொரு திசையில் இருந்து மனித ஓலிகள் கேட்கத் தொடங்கின. தாம் மனிதர்கள் வாழும் பகுதியில் சிக்கிக் கொண்டதை உணர்ந்தனர்.

மனிதர்களின் கண்களில் படாமல் இருப்பதற்காக ஒரு பெரிய மரப்பொந்தில் மறைந்து கொண்டனர். அம்மரப்பொந்து ஈரமாகவே இருந்தது. ஆயினும் சகித்துக் கொண்டு இரவு வரும்வரைக் காத்திருந்தனர். பின் நடு நிசியானதும் மரத்திலிருந்து இறங்கிக் கிராமத்தை ஊடுறுவும் ஆற்றுப் படுக்கையில் தவழ்ந்து சென்றனர்.

அவர்கள் கடந்து வந்த குடியிருப்பு தில்ஸ வெவை என பின்பு அறிந்து கொண்டனர். மீண்டும் காட்டை வந்தடைந்ததில் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். அதே நேரம் 'ஹௌ' என்ற சத்தம் கேட்கத் தொடங்கியது. ஆங்கிலேயர் இருவரும் தங்களை யாரோ பின் தொடர்வதாக நினைத்து அச்சங் கொண்டனர். ஆனால் மனிதர்கள் யானைகளை விரட்டுவதற்கே அவ்வாறு சத்தமிட்டனர் என பின்பு அறிந்து கொண்டனர்.

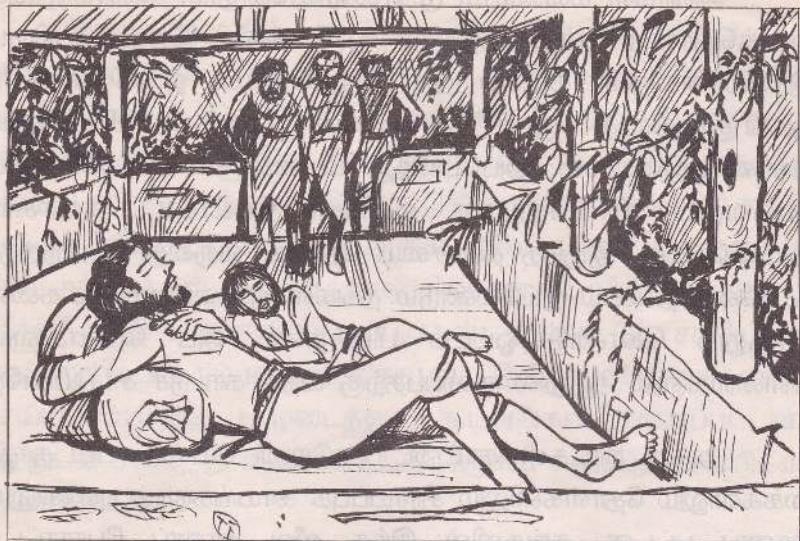
இரவு முழுதும் நடந்த பின் பொழுது விடிந்தது. அப்பொழுது தாம் ஊரை விட்டுக் காட்டுக்குள் வெகுதூரம் வந்திருப்பதைத் தெரிந்து கொண்டன். மேலும் இப்பொழுது தாம் காட்டுச் சாதியினர் வசிக்கும் பகுதியில் இருப்பதனை அறிந்து வைத்திருந்தனர். இக்காட்டுச் சாதியினரின் வாழ்க்கைத் தொழில் வேட்டையாடுதல் ஆகும். இவர்கள் கடந்து வந்த கிராமத்து மக்கள் கண்டிருந்தால் இவர்களைப் பிடித்துக் கண்டி இராச்சியத்திடம் கொடுத்திருப்பார்கள். இக்காட்டுச் சாதியினர் கையில் பிடிப்பட்டால் மரணம் நிச்சயமே. இங்கு மரக்கிளைகளால் செய்யப்பட்டிருந்த பாழடைந்த கூடாரங்கள் காணப்பட்டன. அத்துடன் சமைத்து உண்ணப்பட்டு மிஞ்சிய எலும்புத் துண்டுகள் காணப்பட்டன.

அவர்கள் கவனமாக முன்னேறியபோதும், அவர்களுக்கு ஆயத்தொன்று காத்திருந்தது. ஒரு நாள் நிலவு ஒளிரும் இரவொன்றைக் கழிப்பதற்கு ஆற்றோரம் தங்கினார்கள். தூங்குவதற்கு முன் அவர்கள் புகைப் பிடித் துக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது பெண்களும் பிள்ளைகளும் பேசுவதும் சிரிப்பதுமான ஒலிகள் கேட்டன. அவர்கள் ஆங்கிலேயர் இருந்த திசையை நோக்கி வருவது தெரிந்தது. உடனே நோக்கும் ரூட்டேண்டும் தங்கள் முட்டை முடிச்சிகளை எடுத்துக் கொண்டு ஓட்டம் பிடித்தனர். இப் பெண்களும் பிள்ளைகளும் ஆற்றில் குளிப்பதற்கு வந்த காட்டுச் சாதியினரே.

அதிக நாட்கள் காட்டை ஊடுறுவி பயணப் பட்டதால், கைகளிலும் தோள்களிலும் சிராய்ப்புக் காயங்களும் புண்களும் காணப் பட்டன. தங்களின் இந்த ஜீவ மரணப் போராட்டப் பயணத்தில் பயங்கர மிருகங்களை எதிர் கொண்டனர். கரடிகள், காட்டுப்பன்றிகள், காட்டெருமைகள், யானைகள் ஆகியவற்றைச் சந்தித்தனர். நீர் நிலைகளைக் கடக்கும் பொழுது அங்குமிங்கும் பயங்கர முதலைகளைக் கண்டனர்.

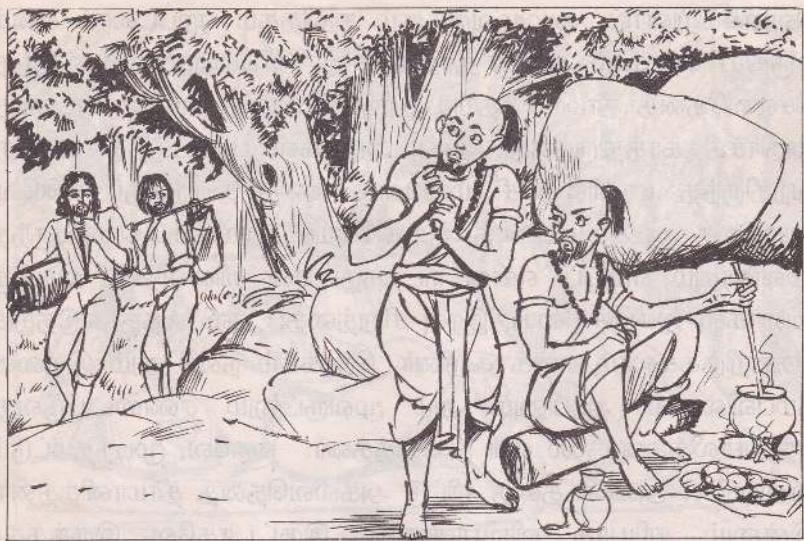
காட்டு வழிப் பாதையில் கட்டிடச் சிதைவுகளையும், கல்லால் ஆன பாலங்களின் சிதைவுகளையும் கண்டனர். சில காலத்துக்கு முன் நாகரிகமடைந்த மக்கள் வாழ்ந்ததற்கான அடையாளங்களே அவை. மேலும், முன்னோக்கி அவர்கள் செல்கையில் மரங்கள் குட்டையாகக் காணப்பட்டதுடன் காடு அடர்த்தி குறைந்து வந்தது. எனவே கைதிகள் இருவரும் தாம் கரையோரத்தை நெருங்குவதை உணர்ந்தனர்.

ஒரு நாள் இரவு அவர்கள் நினைத்திராதச் சம்பவம் நிகழ்ந்தது. அவர்கள் ஒரு சத்திரத்தைச் சந்தித்தனர். நல்ல இரவானதால் யாரும் இனி வரமாட்டார்கள் என நினைத்து இரவினை அந்தச் சத்திரத்தில் கழிக்கத் தொடங்கினர். அவர்களிடம் உப்பிட்டு உலர்த்திய மானிறைச்சி இருந்தது. நடு இரவில் எதிர்பாராத விதமாக மூவர் அச்சத்திரத்திற்குள் நுழைந்தனர். இப்புதியவர்களின் வருகை நொக்கக்கும் ரூட்லேண்டுக்கும் அச்சத்தை உண்டு பண்ணியது. வந்த அம் மூவரும் இந்த ஆங் கிலேயரை அவ்வளவாக பொருட்படுத்தவில்லை. அம்மூவரும் வந்ததும் படுத்துரங்கத் தொடங்கினர். தாம் இருவரும் சத்திரத்தை விட்டு உடனடியாக

வெளியேறினால், அம்முவருக்கும் சந்தேகம் ஏற்படலாம் எனக் கருதிய நொக்ஸ் அங்கு தூங்கிவிட்டு, விடியற்காலை எழுந்து செல்வதெனத் தீமானித்தான். தூங்கியெழுந்ததும் இரண்டாவது அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. அது, அவர்கள் பதப்படுத்தி எடுத்து வந்திருந்த மானிறைச்சி மாயமாக மறைந்திருந்தது. எனவே, ஜயத்தை அடக்கமுடியாத ஆங்கிலேயர், தூங்கிக்கொண்டிருந்த மூவரையும் எழுப்பி என்ன நடந்தது என வினவினர். அதற்கு அவர்கள் இறைச்சியை, இரவு சிறுத்தைப் புலி வந்து எடுத்துச் சென்றிருக்கலாம் எனக் கூறினர். நொக்கம் நண்பனும் இதனை நம்பவில்லை. ஆயினும் அம் மூவருடனும் சண்டையிடுவது புத்திசாலித்தனமல்ல என நினைத்தனர். எனவே, முடிந்தமட்டும் விரைவில், அவ்விடத்தை விட்டு அகல்வதெனத் தீமானித்தனர். இன்னும் சரியாக விடியாததால் இருட்டாகவே இருந்தது. தீப்பந்தங்களின் உதவியுடன் வெளியேறினர். சந்று நேரத்தில் சூரிய ஒளி படர்ந்தது. சூரிய ஒளியில், பாதையில் சிறுத்தைப் புலியின் காலடிச் சுவடுகள் தெரிந்தன. அத்துடன் அவர்கள் வைத்திருந்த மானிறைச்சியின் தோல் உண்ணப்படாது விட்டுச் செல்லப் பட்டிருந்தது. எனவே, சிறுத்தைப் புலி சத்திரத்துக்கு வந்து, இறைச் சியைத் திருடிச் சென்ற தகவல். உண்மையென்பதை உணர்ந்தனர்.

பின் நடந்து வர கனதார ஓயா என்னும் ஆற்றைச் சந்தித்தனர். இந்த ஆறே கண்டி இராச்சியத்தையும் மலபார் இராச்சியத்தையும் பிரிக்கும் எல்லையாகும். டச்சு அரசுக்கு வரி செலுத்தியே இம் மலபார் இனத்தினர் ஆட்சி செலுத்தினர். ஆயினும் இவர்கள் கண்டி அரசனுடன் நட்புடன் இருந்தார்கள். இதனை ரொப்ட் நொக்ஸ் நன்கு அறிந்திருந்ததால், தங்களை வெளிப்படுத்தாது இருப்பதில் கவனமாக இருந்தனர்.

நூல்கள் முடிச் சாம்புவினால் தட்டப்படுகிறது என்றால் தூயமாக
உருவாக்கப்படுகின்றது. மீண்டும் முடிச் சாம்பு விரிவாக நூல்கள்
நூல்களை விரிவாக செய்து விடுவது சாம்பு விரிவாக நூல்களை விரிவாக
நூல்களை விரிவாக செய்து விடுவது சாம்பு விரிவாக நூல்களை விரிவாக

ஓரு நாள் பகலில் நொக்கும் நண்பனும் ஆற்றின்
வளைவொன்றைக் கடந்து கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது இரு
பிராமணர்கள் எதிர்பாராத விதமாக இவர்களைப் பார்த்துவிட்டனர்.
அப்பிராமணர்களைக் கண்டு ஆங்கிலேயர் இருவரும்
திடுக்கிட்டனர். பிராமணர்களும் ஆங்கிலேயர்களைக் கண்டுப்
பயந்தனர். இச்சந்தாப்பத்தில் ஓடித் தப்புவதை விட அவர்களுடன்
பேசி சமாளிப்பது நல்லதென நொக்கஸ் கருதினான். எனவே
நொக்கஸ் பிராமணர்களை அணுகி சிங்கள மொழியில் பேச்க
கொடுத்தான். நொக்கின் சிங்கள மொழி பிராமணர்களுக்கு
விளங்க வில்லை. எனவே இரு சாராரும் சைகை மொழிகளில்
பேசிக் கொண்டனர்.

வெள்ளையர்களின் தோற்றம்; முட்களால் கிழிக்கப்பட்ட சிராய்ப்புகள். இரத்தம் கசியும் காயங்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு, பிராமணர்கள் விபரங்களை ஊகித்தறிந்து கொண்டனர். அவர்கள் வெள்ளையர்களுக்காக அனுதாபப் பட்டனர். பிராமணர்கள் தாங்கள் சமைத்த உணவை வெள்ளையர்களுக்குக் கொடுத்தனர். ரொபட் நொக்கம் பிராமணர்களுக்குப் புகையிலையைப் பரிசாகக் கொடுத்தான்.

ரொபட் நொக்ஸ் அவர்களிடம் புத்தளத்தில் உள்ள டச்சுக் கோட்டைக்கு வழிகாட்டிக் கூட்டிச் செல்லும்படி கேட்டுக் கொண்டான். முதலில் அவர்கள் தயங்கினர். ஐந்து சிலிங்குகள் அளித்தபின் வழிகாட்டுவதற்குச் சம்மதித்தனர்.

சுமார் ஒரு மைல்வரை சென்ற பின் பிராமணர்கள் மறுத்துவிட்டனர். மீண்டும் ஒரு தொட்பியையும் கத்தியொன்றையும் கட்டணமாகக் கொடுக்க, மேலும் வழிகாட்டினர். சிறிது தூரம் வந்த பின் மேலும் செல்வதற்கு அவர்கள் மறுத்துவிட்டுள்ளனர். அவர்கள் கூட்டி வந்த பாதை பிழையானது என்பதை வந்த பின்பு ரொபட் நொக்ஸ் அறிந்து கொண்டான். அவர்கள் பிராமணர்களை எதிர்க்காது அனுப்பி வைத்தனர்.

அன்றிரவு அதிகம் களைப்படைந்திருந்தனர். பிராமணர்கள் தம்மை ஏமாற்றியதால் அதிகம் விரக்தியடைந்திருந்தனர். அதிக மன உளைச்சல் காரணமாக தூக்கம் வரவில்லை. இரவில் யானைகளின் பிளிறல் மேலும் பயங் கொள்ளச் செய்தது.

அடுத்த நாள் நன்றாகச் சமைத்து உண்டனர். பின் ஆற்றுப் பாதை வழியாக இரண்டு மணிநேரம் நடந்த பின்னர் ஒரு

மனிதனைச் சந்தித்தனர். அம் மனிதன் மற்றவர்களைப் போல் இவர்களைக் கண்டதும் பயங்கொள்ளவில்லை. எனவே, தாங்கள் டச்சு எல்லைக்குள் வந்துவிட்டதை அறிந்து மகிழ்ந்தனர்.

அம்மனிதனுடன் சிங்களத்தில் உரையாடித் தாங்கள் டச்சு எல்லைக்குள் வந்து விட்டதை உறுதி செய்து கொண்டனர். அதையிட்டு கடவுளுக்கு நன்றி கூறினர்.

நூலாவியலி மீட் ஸ்ரீ வி. ஜெயகுமார் கல் ராம
புராணப்பில்லை நூலாவியலி குடும்பத்தினர் போன்றும்
ஏழு தேர்த் தாங்களும் மூலம் வாழும் நூலாவியலி
நூல் நெற்றிய நூலால் நூலாவியலி நூல் நூல்
நூலால் நூலால் நூலால் நூலால் நூலால் நூலால் நூலால்
நூலால் நூலால் நூலால் நூலால் நூலால் நூலால் நூலால்

அரிப்பு கோட்டையை வந்துதைதல்

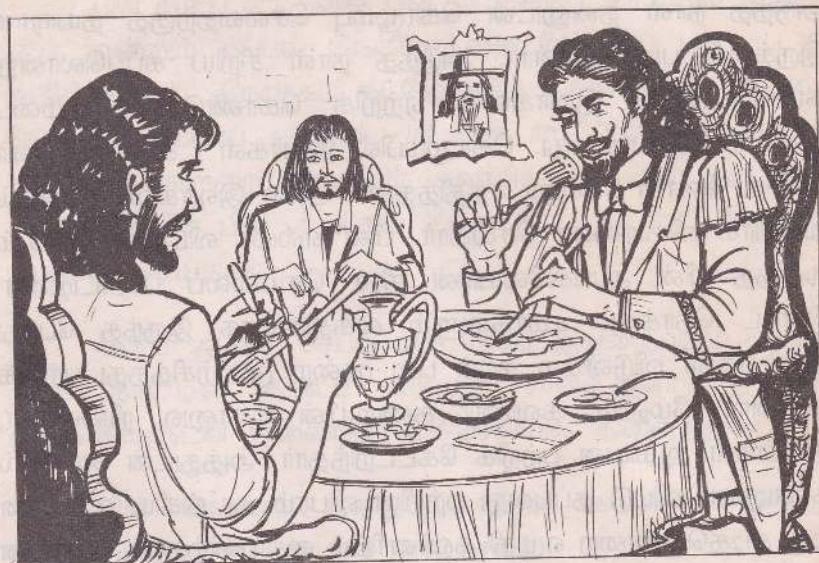
இவர்கள் இப்பொழுது அரிப்பு - கோட்டைக்கு அருகாமையில் இருப்பதை அம்மனிதன் கூறினான். தனக்கு வேலை இருப்பதால் அவர்களைக் கூட்டிச் செல்ல தன்னால் முடியாதென கூறினான். வெள்ளையர் இருவரும் சிறிது தூரம் நடந்து செல்லுமிடத்து வேறு ஒரு மனிதனைச் சந்தித்தனர். அவனுக்கு இவர்கள் ஒரு பாக்கு வெட்டியை அன்பளிப்புச் செய்தனர். அவன் இவர்களைப் பயணத்தின் ஒரு பகுதிவரை கூட்டிச் சென்று விட்டான். பின் இவர்கள் இன்னுமொரு வழி காட்டியைச் சந்தித்தனர். அவனின் உதவியுடன் இறுதியாக அரிப்பு கோட்டையை வந்து அடைந்தனர்.

இவர்கள் 1679ம் ஆண்டு அக்டோபர் 18ம் திகதி சனிக்கிழமை மாலை 4 மணிக்கு கோட்டையை வந்து அடைந்தனர். ரொப் நோக்ஸ் இலங்கைக் கரையில் கைதியாகப் பிடிப்படும்பொழுது 19 வயது இளைஞராக இருந்தான். இப்பொழுது அவனுக்கு வயது 39 ஆகும். இப்பொழுது 20 வருட கைதி வாழ்க்கையின் இறுதிக் கட்டம்.

கோட்டையில் இருந்த டச்சுக்காரர்களுக்கு இந்த ஆங்கிலேயரின் தோற்றும் தடுமொற்றுத்தை ஏற்படுத்தியது. அவர்கள் அணிந்திருந்த உடை, மற்றும் வெற்றிலைப் போட்டு சிவப்பேறிய வாய், இவையெல்லாம் டச்சுக் காரர்களுக்கு விநோதமான தோற்றுமாக இருந்தது.

ரொபட் நொக்ஸ் முதலில் அவர்களுடன் ஆங்கிலத்தில் பேசியதும் அவர்களின் தடுமோற்றம் சற்றுத் தணிந்தது. நொக்கக்கு டச்சு மொழி தெரியாததால் போர்த்துகல் மொழியில் அவர்களுடன் பேசினான். ஆங்கிலேயரின் வாழ்க்கைக் கதையைக் கேட்ட டச்சுக் காரர் கள் அதிக வியப்படைந் தனர். கண் டி இராச்சியத்திலிருந்து கைதிகள் தப்புவது மிக அழுவமான விடயமாகும்.

மன்னாரில் ஜோப்பிய முறையில் விருந்து

அன்றிரவு அரிப்பு-கோட்டையில் நல்ல விருந்து அளிக்கப்பட்டது. அடுத்த நாள் அவர்கள் மன்னார்க் கரைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர்.

மன்னாரில் அவர்கள் கோட்டைப் படைத்தலைவனுடன் விருந்துண்டனர். இங்கு இவர்கள் சுமார் 20 வருடங்களின் பின், தமது ஜோப்பிய முறைப்படி உணவு உண்டனர். கதிரையில் அமர்ந்து கத்தி, கரண்டி, முள்ளுக் கரண்டி ஆகியவற்றை உபயோகித்து ஆங்கிலேய முறையில் உணவு உண்டனர். டச்சு கமாண்டர் வரும்வரை அவர்கள் அங்கு 10 நாட்கள்

தங்கினர். பின் கமாண்டர் வந்து விரிவாக விபரங்களை அறிந்தார். இவர்களின் விபரங்களில் திருப்தியடைந்த கமாண்டர் அவர்களை அடுத்த நாள் தன்னுடன் கொழும்பு செல்வதற்குத் தயாராக இருக்கும் படி கூறினார். அடுத்த நாள் சிறிய கப்பலொன்று கமாண்டருடன் இவர்களை ஏற்றிக் கொண்டு கொழும்பை நோக்கிப் புறப்பட்டது. கொழும்பில் இவர்கள் டச்சுக் கவர்னர் ரிகோப் வோன் கோசை சந்தித்தனர். அவர் இவர்களை மேலும் விரிவாக விசாரணை செய்தார். பின் எல்லா விடயங்களையும் அறிந்த பின் ஆங்கிலேயரின் தீர்ச் செயலைப் பாராட்டனார். ரொபட் நொக்கும் சகாக்களும் கைதிகளாக இருந்த போது அவர்களை விடுவிக்க தான் பல முறை முயற்சித்தது பற்றிக் கூறினார். மேலும், கவர்னர் கண்டியின் இரானுவ நிலைகள், தளங்கள் ஆகியன பற்றிக் கேட்டறிந்தார். அத்துடன் நொக்ஸ் கண்டியை விட்டு தப்புவது பற்றிய விபரம் அடங்கிய விரிவான ஒரு கடிதமொன்றை எழுதி கவர்னரிடம் கையளித்தான். அதனை இன்னும் கைதிகளாக இருக்கும் தமது சகாக்களுக்கும் ஏனைய கைதிகளுக்கும் கொடுக்கும் படி வேண்டிக் கொண்டான். டச்சுக் கைதிகள் இருப்பின் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு, அது டச்சு மொழிக்கு மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டது.

சில வாரங்களின் பின் இவர்கள் பதவியாவை வந்தடைந்தனர். அப்பொழுது பதவியாவின் ஜெனரலாக இருந்தவர் கவர்னரின் தந்தையாகும். ஜெனரல் விருந்தினர்களை அன்புடன் வரவேற்றார். அவர் தனது சொந்த செலவில் விருந்தினருக்குப் புதிய ஆடைகள் தைத்து வைத்திருந்தார். மேலும், விருந்தினர்களின் தேவைகளை எல்லாம் கவனித்தார். அவர்கள் வெற்றிலைப் போடுவதற்குப் பழக்கப்பட்டிருப்பதை அறிந்து வெற்றிலை, பாக்கு, சண்ணாம்பு ஆகியவற்றையும் வாங்கி

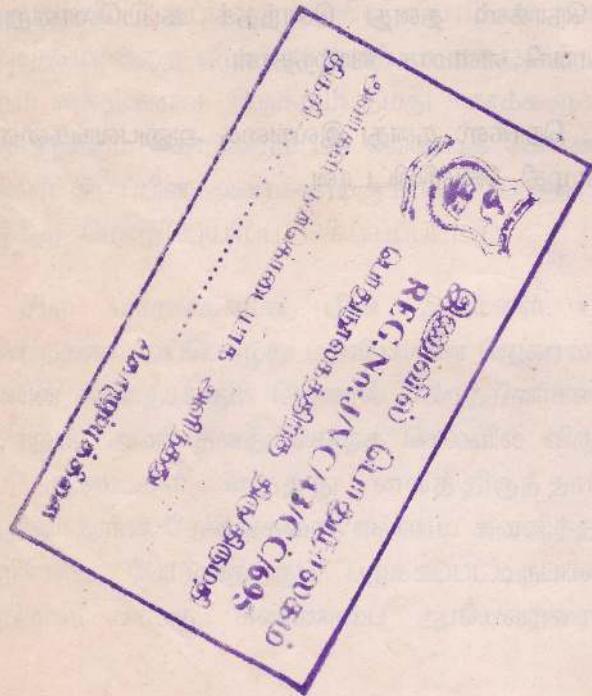
வைத்திருந்தார்.

பின் சிறிது நாட்களின் பின் இலங்கைக் கரையில் இருந்து 'சீர்' என்னும் கப்பல் இங்கிலாந்தை நோக்கிப் புறப்பட்டது. அதில் ரொபர்ட் நோக்கம் ரூட்லேண்டும் தங்கள் தாய் நாட்டை நோக்கிப் பயணப் பட்டனர். கடலின் ஈரவிப்பான காற்றுடன், சுதந்திரக் காற்றை அவர்கள் சுவாசித்தனர். இருபது வருட கைதிவாழ்வின் பின் அவர்கள் தமது தாய் நாட்டை நோக்கிப் பயணஞ் செய்தனர்.

1680ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் இவ்விருவரும் தங்கள் தாய் நாட்டில் காலடி எடுத்து வைத்தனர். தங்கள் குடும்பங்களுடன் இணைந்து மகிழ்ச்சியில் திளைத்தனர்.

பின் நோக்ஸ் தனது சொந்தக் கப்பலோன்றுக்குத் தலைமை தாங்கி வளமாக வாழ்ந்தான்.

ரொபர்ட் நோக்ஸ் தனது இலங்கை அனுபவங்களை ஒரு புத்தகமாக எழுதி வெளியிட்டான்.

இன்ரவில் பெரது நாலகம்

சனசமூக நிலையம்

பதிவிலக்கம் J/VC/43/CC695

வகுப்பு எண்: 294.213 வரவுப்பதிவெண்: 2220

இந்நாலைக் கீழ்க்காணும் தகதியன்றோ, அதற்கு முன்னால் நாலகத்திற்குத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும். தவறின் நாள் ஒன்றுக்கு 1 ரூபா வீதம் தண்டப்பணம் அறவிடப்படும்.

12 DEC 2003	31 MAY 2009 1311	
19 DEC 2003	29 SEP 2009 1329	
6 JAN 2004	30 MAR 2019 2124	
40 JUN 2004	08 APR 2019 2124	
1002 NOV 84 -2 OCT 2006		
13 SEP 2007		
27 NOV 2007		
30 DEC 2007		
18 AUG 2008 1278		
10 DEC 2008 1330		
18 DEC 2008 1329		
2 FEB 2009 1008		
18 MAR 2019 2124		

., 30/